

Abdülhenan Doğan, Adam Vackar, Ahmet Duru, Ali Bilge Aıkaya, Ali Şentürk, Alice Guiffard, Almudena Lobera, Alper Aygün, Amir Khojasteh, Arda Diben, Ateş Alpar, Aydın Zapıçoğlu, Aysına Melike Kuş, Ayтуј Aykut, Bawel Doğanay, Begüm Yamanlar, Berk Ataman, Berk Genfürk, Berk Kar, Berkta Beste Kopuz, Berkay Tuncay, Betül Aksu, Buğra Erol, Burak Afa, Burak Dak, Burak Kuflay, Can Akgünüş, Can Dağarlan, Cansu Çakar, Chorus of Body, Cihan Öncü, Çağdaş Erdoğan, Damla Yılmaz, David Doğan Levi, David Shrigley, Deniz Aktaş, Doğu Özgün, Dorian Sari, Ebru Duruman, Eda Çalışkan, Eda Gecikmez, Egemen Tuncer, Ekaterina Gerasimenko, Ekin Bernay, Ekin Kano, Ekin Keser, Ekin Su Koç, Elif Özen, Emrah Emir, Emre Evçimen, Emre Kapçak, Erdem Taşdelen, Erman Gürcüm, Ertuğrul Güngör - Faruk Ertekin, Etem Şahin, Eugenia Vereşli, Eyhan Çelik, Eylül Ceren Ersözli, Fatih Kahya, Fatma Çakmak, Ferman Cruz, Fırat İtmeç, Frances Drayson, Furkan Akhan, Gamze Boz, Gamze Taşdan, Gamze Yalçın, Gizem Akkoyunoğlu, Gizem Çeşmeci, Gizem Karakas, Gökhan Balfacı, Görkem Tekdal, Gözde Ayılıs Çiçek, Gülbin Ünlü, Gülnihal Yıldız, Gurur Birsin, Hacer Kırda, Hale Feriha Hendekçihil, Hera Büyüktaşçyan, Hilmi Can Özdemir, Huo rf, Hüseyin Aksoy, İbrahim Karakütük, İbrahim Resneli, İrmak Dönmez, Itamar Gov, Jinoos Misaghi, JiSun Lee, Kavachi, Kazım Şinşek, Keenan Mahabadi, Lal Batman, Lara Öjel, Lenan Sevda Darıçoğlu, Leyla Borovalı, Lütfullah Genç, Manol-Şişek, Mehtap Morkoç, Melih Çebi, Melike Koçak, Melis Buyruk, Merve Denizci, Merve Kılıçer, Merve Markoç, Merve Tuna, Mefin Alper Kurt, Mefin Kallazoğlu, Mine Anafarta, Mircea Cantor, Murat Kahya, Murat Yıldız, Mustafa Toygun Özdemir, Nur Pınar Özen, Önder Caymaz, Özer Toraman, Özge Kul, Özge Topçu, Özgür Saçan, Pillar Albarracın, Rana Balca Ülker, Rehan Miskci, Reyhan Mente, Rupali Pafil, Saba Akçıldız, Şahin Demir, Seçil Büyükdan, Sedatnur Merve Übek, Sefa Çakar, Sena Kayanöü, Seniz Polat, Serdar Acar, Serkan Efe, Serra Tansel, Şeniz Polat, Şeyda Özdamar, Şeyma Barut, Slavash Kheirikhali, Sibel Kocakaya, Sinan Orakçı, Sinan Tuncay, Sinem Demirci, Tayfun Gülnar, Tuğba İpek Bayısan, Umuf Bahçeci, Valinia Svoronou, Valinia Svoronou, Yağuz Özgen, Yiğit Can Alper, Yiğit Koç, Yorgos Stamkopoulos, Yuşa Yalçmtaş, Yusuf Günler, Zeynep Aslanoba, Zeynep Beler, Zeynep Kayan.

contemporary art from private collections

Abdülhenan Doğan, Adam Vackar, Ahmet Duru, Ali Bilge Aıkaya, Ali Şentürk, Alice Guiffard, Almudena Lobera, Alper Aygün, Amir Khojasteh, Arda Diben, Ateş Alpar, Aydın Zapıçoğlu, Aysına Melike Kuş, Ayтуј Aykut, Bawel Doğanay, Begüm Yamanlar, Berk Ataman, Berk Genfürk, Berk Kar, Berkta Beste Kopuz, Berkay Tuncay, Betül Aksu, Buğra Erol, Burak Afa, Burak Dak, Burak Kuflay, Can Akgünüş, Can Dağarlan, Cansu Çakar, Chorus of Body, Cihan Öncü, Çağdaş Erdoğan, Damla Yılmaz, David Doğan Levi, David Shrigley, Deniz Aktaş, Doğu Özgün, Dorian Sari, Ebru Duruman, Eda Çalışkan, Eda Gecikmez, Egemen Tuncer, Ekaterina Gerasimenko, Ekin Bernay, Ekin Kano, Ekin Keser, Ekin Su Koç, Elif Özen, Emrah Emir, Emre Evçimen, Emre Kapçak, Erdem Taşdelen, Erman Gürcüm, Ertuğrul Güngör - Faruk Ertekin, Etem Şahin, Eugenia Vereşli, Eyhan Çelik, Eylül Ceren Ersözli, Fatih Kahya, Fatma Çakmak, Ferman Cruz, Fırat İtmeç, Frances Drayson, Furkan Akhan, Gamze Boz, Gamze Taşdan, Gamze Yalçın, Gizem Akkoyunoğlu, Gizem Çeşmeci, Gizem Karakas, Gökhan Balfacı, Görkem Tekdal, Gözde Ayılıs Çiçek, Gülbin Ünlü, Gülnihal Yıldız, Gurur Birsin, Hacer Kırda, Hale Feriha Hendekçihil, Hera Büyüktaşçyan, Hilmi Can Özdemir, Huo rf, Hüseyin Aksoy, İbrahim Karakütük, İbrahim Resneli, İrmak Dönmez, Itamar Gov, Jinoos Misaghi, JiSun Lee, Kavachi, Kazım Şinşek, Keenan Mahabadi, Lal Batman, Lara Öjel, Lenan Sevda Darıçoğlu, Leyla Borovalı, Lütfullah Genç, Manol-Şişek, Mehtap Morkoç, Melih Çebi, Melike Koçak, Melis Buyruk, Merve Denizci, Merve Kılıçer, Merve Markoç, Merve Tuna, Mefin Alper Kurt, Mefin Kallazoğlu, Mine Anafarta, Mircea Cantor, Murat Kahya, Murat Yıldız, Mustafa Toygun Özdemir, Nur Pınar Özen, Önder Caymaz, Özer Toraman, Özge Kul, Özge Topçu, Özgür Saçan, Pillar Albarracın, Rana Balca Ülker, Rehan Miskci, Reyhan Mente, Rupali Pafil, Saba Akçıldız, Şahin Demir, Seçil Büyükdan, Sedatnur Merve Übek, Sefa Çakar, Sena Kayanöü, Seniz Polat, Serdar Acar, Serkan Efe, Serra Tansel, Şeniz Polat, Şeyda Özdamar, Şeyma Barut, Slavash Kheirikhali, Sibel Kocakaya, Sinan Orakçı, Sinan Tuncay, Sinem Demirci, Tayfun Gülnar, Tuğba İpek Bayısan, Umuf Bahçeci, Valinia Svoronou, Valinia Svoronou, Yağuz Özgen, Yiğit Can Alper, Yiğit Koç, Yorgos Stamkopoulos, Yuşa Yalçmtaş, Yusuf Günler, Zeynep Aslanoba, Zeynep Beler, Zeynep Kayan.

özel koleksiyonlardan çağdaş sanat

**New lands
contemporary art
from private
collections**

**yeni topraklar
özel koleksiyonlardan
çağdaş sanat**

13.07.2024 - 03.11.2024

KÜRATÖR / CURATOR DR. NECMİ SÖNMEZ

new lands | yeni topraklar

Sanatçılar

Abdülhenan Doğan, Adam Vackar, Ahmet Duru, Ali Bilge Akkaya, Ali Şentürk, Alice Guittard, Almudena Lobera, Alper Aydın, Amir Khojasteh, Arda Diben, Ateş Alpar, Aylin Zaptçioğlu, Aysima Melike Kuş, Aytuğ Aykut, Bawer Doğanay, Begüm Yamanlar, Berfin Ataman, Berk Gentürk, Berk Kır, Berka Beste Kopuz, Berkay Tuncay, Betül Aksu, Buğra Erol, Burak Ata, Burak Dak, Burak Kutlay, Can Akgümüş, Can Dağarslanı, Cansu Çakar, Chorus of Body, Cihan Öncü, Çağdaş Erdoğan, Damla Yılmaz, David Doğan Levi, David Shrigley, Deniz Aktaş, Doğu Özgün, Dorian Sari, Ebru Duruman, Eda Çalışkan, Eda Gecikmez, Egemen Tuncer, Ekaterina Gerasimenko, Ekin Bernay, Ekin Kano, Ekin Keser, Ekin Su Koç, Elif Özen, Emrah Emir, Emre Evcimen, Emre Kapçak, Erdem Taşdelen, Erman Gürcüm, Ertuğrul Güngör - Faruk Ertekin, Etem Şahin, Eugenia Vereli, Eyhan Çelik, Eylül Ceren Ersözlü, Fatih Kahya, Fatma Çakmak, Fernao Cruz, Fırat İtmeç, Frances Drayson, Furkan Akhan, Gamze Boz, Gamze Taşdan, Gamze Yalçın, Gizem Akkoyunoğlu, Gizem Çeşmeci, Gizem KarakaŐ, Gökhun Baltacı, Görkem Tekdal, Gözde Aylis Çiçek, Gülbin Ünlü, Gülnihal

Yıldız, Gurur Birsin, Hacer Kırdar, Hale Feriha Hendekçigil, Hera Büyüktaşçıyan, Hilmi Can Özdemir, Huo rf, Hüseyin Aksoy, İbrahim Karakütük, İbrahim Resnelli, Irmak Dönmez, Itamar Gov, Jinoos Misaghi, JiSun Lee, Kavachi, Kazım Şimşek, Keiman Mahabadi, Lal Batman, Lara Ögel, Leman Sevda Darıcioğlu, Leyla Borovalı, Lütfullah Genç, Manolya Çelikler, Mehtap Morkoç, Melih Çebi, Melike Koçak, Melis Buyruk, Merve Denizci, Merve Kılıçer, Merve Markoç, Merve Tuna, Metin Alper Kurt, Metin Kalkızıoğlu, Mine Anafarta, Mircea Cantor, Murat Kahya, Murat Yıldız, Mustafa Toygun Özdemir, Nur Pınar Özen, Önder Caymaz, Özer Toraman, Özge Kul, Özge Topçu, Özgür Saçan, Pillar Albarracin, Rana Balca Ülker, Rehan Miskci, Reyhan Mente, Rupali Patil, Saba Akyıldız, Şahin Demir, Seçil Büyükkın, Sedefnur Merve Özbek, Sefa Çakır, Sema Kayaönü, Şeniz Polat, Serdar Acar, Serkan Efe, Serra Tansel, Şeniz Polat, Şeyda Özdamar, Şeyma Barut, Siavash Kheirkhah, Sibel Kocakaya, Sinan Orakçı, Sinan Tuncay, Sinem Demirci, Tayfun Gülınar, Tuğba İpek Baysan, Umut Bahçeci, Valinia Svoronou, Valinia Svoronou, Yağız Özgen, Yiğit Can Alper, Yiğit Koç, Yorgos Stamkopoulos, Yuşa Yalçintaş, Yusuf Günler, Zeynep Aslanoba, Zeynep Beler, Zeynep Kayan.

Koleksiyonerler

Agah Uğur, Antoine De Galbert, Ari Meşulam, Ayşe - Ömer Tavşanoğlu, Baha Toygar, Banu & Hakan Çarmıklı, Beren Argün, BORA Koleksiyonu, Buket Cihangir, Burak Memiş, Çağıl & İpek Akçurin, Defne Tulga, Dr. Şükrü Bozluolcay, Ege Bağlıkaya, Emin Hitay, Mehmet Ali Bakanay, Naz Balkan , Oğulcan Şafak, OADA Collection, Öner Kocabeyoğlu, Öрге & Şahin Tulga, Paribu, Pınar - Melih Gümüşburun, Selim Bilen, Selman Bilal, Sinan İkişik, Tansa, Mermerci Ekşioğlu, Türkan Özilhan, Zülal Gülçur.

Yeni Bir Kuşak, Yeni Bir İmge / Metafor Dünyası

Necmi Sönmez

Mayıs 2024, Ildırı-Milano

“Çocuk, baba dedi; bu kimya nedir ki onsuz yaşayamıyorum ben?
Kimyayı söyle ondan bahset de bileyim; onsuz dünyaya el atamıyorum.”

Ferideddin-i Attar, İlahinama II, Çeviren Abdülbaki Gölpınarlı, Milli Eğitim Bakanlığı, İstanbul 1972, S. 204

Kırk yaş altındaki sanatçıların farklı tekniklerde gerçekleştirdikleri çalışmaları özel koleksiyonlardan derleyerek bir araya getiren sergi her şeyden önce ayak sesleri duyulan yeni bir kuşağın varlığına dikkati çekiyor. Türkiye ve dünyanın garip süreçlerden geçtiği, ekonomik, politik ve sosyal sınırların neredeyse her gün yeniden çizildiği bir zaman diliminde yaşıyoruz. İşte bu tekinsizliklerle kozasını ören genç sanatçıların çalışmaları bizi bilmediğimiz yeni ufuklara, topraklara sürüklerken, onların samimi, sempatik ve sezgisel bir şekilde bugüne dair cesur yorumları bizim bir şekilde şimdiki zamanla barışmamızı da sağlıyor. Bugünü yaşamının tüm zorluklarına rağmen, önü kapatılmaz bir büyü, çekiciliği ve albenisi de var. Sergi, altında koruyucu ağ olmadan yeni deneylere girerek kendi varoluş biçimlerini arayan yeni sanatçı kuşağının deneysel, şiirsel, akışkan temsilcilerini bir araya getirirken onları belli gruplara, akımlara, çekmecelere sokmayı denemiyor. Zaten devir artık böyle sanat tabirleriyle, akımlarla, eğilimlerle açıklanacak bir zaman değil. Açıkçası görüneni, tanımlamaya gerek yok.

Sergi sanatçıları, çalışmalarını yeni bir ülke, keşfedilecek **yeni topraklar** olarak yorumlarken, teknik, isimlendirme, anlamlandırma gibi detaylara takılmak istemiyor. Eğer sanat eserinin sesi izleyicilerin kulaklarına, kalplerine varırsa, bu hiç kuşkusuz farklı bir yolculuğun başlangıcıdır. Kendi gerçeklerimizi keşfetmenin peşinde olduğumuza göre bu seslere kulak vermekte fayda var. Evet bazıları duyulamayacak kadar kısık, aralarında hiçkırıkla sevinç çığlıklarını, haykırışlarla mırıltıları birbirine karıştıran tonlarda var. Bu noktada serginin farklı görsel ve ses haritalarını izleyicilere sunuyor.

Sergideki çalışmaların gönül çelenliği, samimiyeti ve cesareti onların bize daha önce duymadığımız melodileri mırıldanmasında, hırıldamasında saklı. Ama hüznün, yere çakılma, devamı gelmez artık denildiği noktada parlayan ışıklarda mevcut bu çalışmalarda. Hadsiz, hesapsız imgeler karşısındayız. Genç sanatçılar sözü öyle bir yere getiriyorlar ki, kimsenin bunu tam olarak kavramaya gücü yetmiyor. Sergi, onların imgelerindeki yalınlığa dikkat çekmek istiyor. Nasıl güneş doğunca sabahın zerre kadar değeri kalmazsa, bu çalışmalar da “akışkan formlar” aracılığıyla metaforlar, dalgalar, anaforlar oluşturuyorlar. Arkas Sanat Alaçatı'nın ilk süreli sergisini en iyi Ege'deki akışkanlık hali tanımlayabilir. Dikkatli gözlerin keşfedebileceği gibi, sergide bir kıyıda ötekine (örneğin Sakız'dan Çeşme'ye) vuran imgeler aslında bugünün masum yakarışlarıdır.

Sergi izleyicilere göğe değil yere çakılan duaların, karşılığı bulunamamış adakların ve kabul edilmiş vasatlığın etrafında gezinen yaratıcıların karmaşık evrenini sunuyor. İşte bu dünyayı fazla sonuç, teori, hedef aramadan oldukları gibi kabul etmek, yeni bir başlangıç yapmak için samimi bir adım olabilir. Olacaktır da.

“ Sen Kelimeye Şehadet Gibi Yakıştın

Masumiyetinle bembeyaz bir kumaşa yakıştın
Kedi gözleriyle yakıştı sana ruh
Sense bir tırtılla yarıştın hayatın döngüsünde
Doğumla yarıştın
Bakar kör bir adama kahrediyor güvercin
Bir bakarsın tünelin sonuna varmışsın

Onarmak bir mevsimi tüm rüzgarıyla
Cam silmeye benzer
Tavlama sanatı sadece ezber
Gündelik hayatın afiyet dolu zevklerinde
kayıplara karıştın
Bir türlü durmadı seni götüren tren
(tek durak o da benden uzak)
Bir bakarsın kedinin ağzına varmışsın ”

Adam Vackar

(1979), Lives and works in Prague

Slap, 2007, 1'50" in loop

Single Channel Video

Antoine de Galbert Collection

I've been slapped repeatedly. This "punishment" recurs ad libitum, met with no resistance. Each slap releases a transient cloud of white powder into the air, symbolizing confrontation with reality, the essence of the process of artistic creation.

Ahmet Duru

(1987), İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor.

Toprak Serisi I, 2020,

Tuval üzerine yağlı boya, 30x23 cm.

Öner Kocabeyoğlu Koleksiyonu

Toprak serisi adlı çalışmamda, doğa ve çevreyle ilgili yaşam alanlarının doğa-insan-toplum arasındaki ilişki ve etkileşimleri üzerine araştırıp düşünerek yaptığım eserlerle birlikte bir bütün oluşturmak istedim. Bu seri, İzmir'de Ege bölgesinde tahribata uğramış araziye fotoğraflayıp toprak fotoğraflarından micro görüntülerin vermiş olduğu renk tonlarının bilgisayar ortamından çıkartarak oluşturduğum eserlerden oluşuyor.

Doğanın içindeki toprağı resmettiğim için tuvalden taşan yağlı boyada sınırsız olan doğadaki toprağı tuval sınırları içinde sıkıştırmak istemedim. Çalışmalarımda kullanmış olduğum teknik tuval üzeri yağlı boyadır.

Ali Bilge Akkaya

(1988), İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor

1, 2014,

Photography, fine art print, quatrypitch 52.5x164.3,

(Dört parçalı panel) Edisyon 1

Örge & Şahin Tulga Koleksiyonu

Fotoğrafa profesyonel olarak yaklaşılmaya başladığım ilk yıllarda, bugünden farklı olarak öncelikli odağım kendi alanımda, bölgemi ve kendimi keşfetmekti. Bu “ben olanı bulma” çabası daha deneysel bir anlayışı beraberinde getiriyordu. Motosikletim sayesinde zamanımın çoğunu İstanbul'un farklı duraklarını fotoğraflayarak geçirebiliyordum. 2014 yazında Maltepe Sahili'nde Ramazan Bayramı etkinlikleri için kurulum yapan işçileri odağıma alarak bu sıralı sahneleri fotoğraflamıştım. İlk yıllarımın deneyimlerinden sıyrılarak fotoğrafa bugünkü bakışımı temellendiren unsurlar olan geometri, gölge-ışık karşıtlığı ve mekân-birey ilişkisinin bir prototipi diyebileceğim bu eserimde, lineer doğrultuda mekân algısının her karede yıkıma uğrayarak yeni bir gerçeklik oluşturduğu görülebilir.

Ali Şentürk

(1985), İstanbul'da alıŐıyıyor ve yaŐıyıyor

Yedi Ölümcül Günah/Seven Deadly Sins, 2019

Kâğıt üzerine mürekkep, Her biri 63x63 cm.

Bora Koleksiyonu

“7 Büyük Günah”, kesik beden uzuvları ve dişil-eril formlar arasında kurulan kavramsal ilişkilere dikkat çeker. Ali Şentürk, günah algısını İlahi Komedyâ'nın Őiirselliğinden yola çıkarak irdeleyip çizimlerinde farklı bir anlatımla yeniden iŐler. Sanatçı, bu eserinde izleyicilere kendi günahlarını sorgulatmayı amaçlar. Dante'nin ölümsüz yolculuğuy, Şentürk'ün minimal ve kavramsal üretim pratiğiyile buluşarak izleyicilere hem kişisel hem de toplumsal bir öz eleştiri yapma fırsatı sunar. Eser, muntazam kesiklerden oluşun parçalı beden algısı ve özellikle el uzuvları üzerinde yoğunlaşır. Bu detay, günahların bedensel temsillerini simgelerken, izleyicilere suçluluk ve günah kavramlarını yeniden düşündürmeyi hedefler. Şentürk'ün alıŐmalarında sıka rastlanan el uzuvları, günahların Şiirsel anlatımını pekiŐtirir.

Alice Guittard

(1986), Paris'de yaŐıyıyor ve alıŐıyor.

Still Life in Pompeii, les oiseaux, 2023

25x36x2cm (stone inlay)

Ayşe Umur Collection

What would be a suspended moment one minute before the well-known Pompeii disaster in 79 AD? Alice Guittard has imagined an installation of various stone inlay elements evoking the iconography of Roman frescoes, of which Les Oiseaux is one. The objects are chosen to evoke earthly life, its pleasures and excesses, the passage of time, the fragility or ineluctable destruction of matter, the brevity of life, death...

Almudena Lobera

(1984), Lives and works in Madrid

Superficial Reading, 2013

Installation. Drawing on paper and laser engraved wooden frames.

11 books, 42,5 x 42,5 x 28 cm

Ayşe Umur Collection

In my artistic practice, I work in different media: from drawings to sculptures, installations, paintings, site-specific projects, documented fictitious situations... to reflect on the construction of ways of accessing to vision. I seek to propose other ways of seeing what remains hidden or in a state far removed from the visual, considering space and the spectator as activating elements and altering the established logic of perception, representation and reading. In my work there has always been a constant interest in visual studies, reflecting on the invisible, the hidden, the unseen or the intangible and its materialization.

Alper Aydın

(1989), Ordu'da yaşıyor ve çalışıyor

560.000 Yıl, 2019

Bulutnu Ağaç, Maymun Heykeli, Cam Fanus, Yapay, Koksiks

Kemiği, Dondurulmuş Yosun ve Sarmaşık, 145x150x55 cm

Türkan Özilhan Koleksiyonu

Sanatçının evinin bulunduğu sahil olan Yason Burnu'nda küresel ısınmanın etkisiyle oluşan seller sonucu akıp gelen ve yaşam döngüsünü tamamlamış olan ağacın gövdesine yerleştirilen fanus, ufak bir ekosistemin yer aldığı bitki topluluğu ve bir insanın kuyruk sokumu kemiği olan koksiksi içinde barındırır. Vücudun doğada en son yok olan parçası sayılan koksiks, yeniden yaratılış mitolojilerinde insanı tekrar yaratmayı mümkün kıldığına inanılan kemiktir. Yerleştirmenin odağında yer alan fanus içindeki maymun heykeli, insanın dünya üzerindeki başlangıcını temsil eder. Heykelin etkisiz seyirciliği, doğanın ölüm-yaşam ya da başlangıç-bitiş döngüsünde insan faktörünün tartışmasız olduğunu ve beklenen hazin sondaki çaresizliği düşünceli bakışlarla hatırlatır.

Amir Khojasteh

(1988), lives and works in Brussels

Defeated Fighter, 2022

Oil on Canvas, 85x60cm

Sinan İkişik Collection

I paint the defeated fighter, a subdued man whose ambitions succumb to reality. Military greens symbolize monotony, transforming hope into despair, threatening a uniformed into non-existent.

Arda Diben

(1983), İzmit'te çalışıyor ve yaşıyor

İsimsiz, 2015

Tuval üzerine karışık teknik ve malzeme, 170x120 cm

OADA Collection

Şehirlerin, sanayi bölgelerine doğru büyümesinin ve bu iç içe yaşamın insan ruhundaki tahribatının soyut dışavurumu.

Aylin Zaptçioğlu

(1985), İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor

İsimsiz, 2017

Alçı, tutkal, ahşap kaide, 36 x 88 x 100 x 40 cm

Banu & Hakan Çarmıklı Koleksiyonu

Çalışmalarım çoğunlukla etrafımızla uzlaşabilmek için yapılan seçimler ve sonucunda ortaya çıkan çatışmalar üzerine. Bu işi üretirken neyi anlattığımı şimdiki gibi isimlendirmemiştim. Sandık da heykeli taşıyabilmek için yapılmıştı ama yerleştirdince iş bütünleşti ve yaratık derinlerde sakladıklarımızın, bilinmeyenin beğçisi oldu. İnsanın iç dünyasında öfke gibi topluma 'yakışmayan' haller ya da eril ve dişil enerjilerin değişken bir dengesi var. Biz toplumda standart ve stabil bir imaj uğruna içimizdekileri yadsıyarak uyumluluk, güzellik, kayıtsızlık ya da sarkazm gibi birçok arayüz oluşturduğumuzda aslında kendi bütünlüğümüzü bozuyoruz. Yine de bastırılan karanlıkta kalanlar, yaşamda mutlaka bir şekilde ifadelerini buluyor.

Aytuğ Aykut

(1986), İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor

İsimsiz, 2020

Ahşap kaykay tahtası üzerine akrilik ve kurşun kalem, 20x81 cm

Bora Koleksiyonu

“bazı kötü kurtlar; ortaklıklar”, müştereklere, yoldaşıklara, ayrımlara özen göstererek insanlar ve kurtların karşılaştığı, ortaklaştığı, çatıştığı, paylaştığı yaşamı keşfe çıkıyor. İnsanı merkezdeki yerinden ettiğimizde insan ve kurdun yan yanalığına dair arayışlar seriyi kat ediyor. Kurt; doğa, hafıza ve toplumdaki temsillerinin kesiştiği bir noktadan hareketle, bu temsilleri aşan bir sanatsal varlığa, ete kemiğe bürünüyor. Kolektif hafızadaki derin izlerin, asırlardır aramızda dolaşan imgelerin, varoluşumuzun kökenine dair mitlerin ürettiği sayısız kurt figürü bu seride çoğalıyor, çeşitleniyor ve katlanıyor. İnsan ve kurdun birbirine yoldaşlık ettiği, birbiriyle rekabet ettiği, yaşamlarının ve kaderlerinin girift ağlarını birlikte ördüğü bir dünyayı tecrübe ve temaşa etmek için bize bereketli zemin sunuyor.

Bawer Doğanay

(1990), Mardin’de yaşıyor ve çalışıyor.

Mavi Düş, 2020

Ahşap üzerine yağlı boya, 21x29 cm

Örge & Şahin Tulga Koleksiyonu

Bedenim belirsiz duygusallığın fantastik dünyasında yaşar.

Bu Mardin’li bir flaneur.

Hayatımdaki samimi, gündelik anlar konuya dahil.

Araştıran izleyen...

Gerçek ile kurgu arasında motifler ve renkler,

İzlenimciler izlenimciler...

Hem primitif hem güncel sanatın tasarım öğeleri.

Bireyler Nihilistler ve Romantikler,

Bu kavramların yükü altında kahramanlar ısrarla bu gündeler,
bu gündeler...

Begüm Yamanlar

(1989), İstanbul’da çalışıyor ve yaşıyor

Tahribat, 2017

Tek kanallı video, 03’04”, Ed. 4 + 1 AP,

Selman Bilal Koleksiyonu

“Kentler vardır yıllarla ve değişerek arzuları biçimlemeyi
sürdürürler, kentler vardır ya

arzularca silinip ya da arzuları silip yok ederler.” Italo Calvino

Çok katmanlı foto kolajlardan oluşan video, kentin sürekli dönüşen, yıkılan, tahrip edilen ve yeniden inşa edilen yapısına bedensel bir duyumsama üzerinden yaklaşır. Tahribat, şehrin derisi üzerinde oluşan bir yara haline dönüşürken, şehir ve beden arasındaki sınırlar iç içe geçer. İnsanın içinde yaşadığı beden, bedeninin içinde yaşadığı şehir arasındaki bağ, bir çeşit parça-bütün ilişkisi olarak görünür hale gelir.

Berkay Tuncay

(1983), Amsterdam'da yaşıyor ve çalışıyor

Webcam Kızları Klavyelerine Dokunurken, 2012-2015

Forex üstüne pigment baskı, 100 adet her biri 14.8x21 cm

Edisyon 1/3

Burak Memiş Koleksiyonu

“Webcam Kızları Klavyelerine Dokunurken,” 2012-2015 yılları arasında bir araya getirdiğim bir dizi ekran görüntüsünden oluşuyor. Fotoğraf makinesi kullanılmadan çekilen bu görüntülerde, webcam kullanıcılarının klavyeye dokunduğu anları yakalayıp dondurdum. Klavyeye dokunan parmaklar, teknolojinin insanın bir uzantısı haline nasıl geldiğini ve en mahrem anlarda bile hayatımıza nasıl kaçınılmaz bir şekilde dahil olduğunu gösteriyor. Eserin merkezinde, ekran başında geçen zaman ile iletişim araçları ve sanal etkileşimlerin hayatımızdaki yeri vurgulanıyor. Bu parmaklar, iletişim kurmak için mi oradalar, yoksa fiziksel dünyadan kaçmak için mi? Günümüzde fiziksel dünya ve siber dünya arasında bir farktan bahsedilebilir mi? Ekranın diğer tarafında ne oluyor? Bu görüntülere ulaşmak için eller ne yapıyor, parmaklar neyi tuşluyor? Bu çalışma, yaşadığımız çağın dijital izlerini taşıyan ve izleyiciyi kendi sanal dünyalarıyla karşılaştıran görsel bir anlatıdır.

Berka Beste Kopuz

(1995), İstanbul'da çalışıyor ve yaşıyor

Hiç Bilmediğim Yerler No:15, 2023

Beton, 62x32,5x7 cm

OADA Collection

“Hiç Bilmediğim Yerler” serisinde sanatçı; geçmiş-şimdi-gelecek zamanları arasında yolculuk etmeye çalışır ve geçmişin izlerinden referans ile geleceğin ihtimalleri üzerine düşünmektedir.

Sanatçı, çocukluğunun geçtiği ve halen daha yaşadığı bölgeye dair yapmış olduğu sözlü tarih ve arşiv çalışmaları sonucunda, günümüzde yer almayan yapıların detaylı betimlemelerini yeniden yorumlayarak ürettiği bu çalışmasında; kendi muğlak mekanlarını oluşturarak hafızasına katmaya çalışır ve öznel bir arşiv oluşturur.

Betül Aksu

(1990), İzmir'de yaşıyor ve çalışıyor

Unnamed Rectangles, 2022

Monotype ink on 300GSM acid-free paper, 30 x 42 cm

Çağıl Akçürin Koleksiyonu

Betül Aksu'nun baskiresim çalışmaları özgünlük, tekrar ve hata kavramlarıyla ilgilenir. *İsimplendirilmemiş dikdörtgenler (Unnamed rectangles)* isimli monotip serisinde sanatçı, baskiresim uygulamalarının geniş yelpazesinde benzersiz varsayılan görüntüleri araştırır. Baskı mürekkeğini boş bir metal plaka üzerine sürer, aynı arşivsel kağıda mürekkep artık basılmayana kadar tekrar tekrar baskı yapar. Tekrarlanan bu baskı işleminde sanatçı metal plakayı tutar, kağıdın üzerine rastgele yerleştirir ve hataları düzeltmeden mürekkebi olduğu gibi kağıda aktarır. Rastlantıya en açık, çoğaltılamayan baskı tekniklerinden mono-baskı aracılığıyla sanatçı, ortaya çıkan görüntünün özgünlüğünü sorgular.

Buğra Erol

(1986), Berlin’de çalışıyor ve yaşıyor

Yesterday, 2023, Işıklı kutu dia kolajı, 518 slayt, 60x210x9 cm

Tomorrow, 2023 Işıklı kutu dia kolajı, 518 slayt, 60x210x9 cm

2023, PARİBU Koleksiyonu

Her bir dia kolajının bir kelimeyi temsil ettiğini düşündüğümde, onları düzen ve sınır içerisinde olmalarıyla yazı dolu sayfalara benzetiyorum. Bu sayfadaki hikâyenin başlığını ise kutunun üzerine yazıyorum. Örneğin, “Yesterday” çoğunlukla insanların anılarından, “Tomorrow” ise müze fotoğraflarından oluşuyor. Ancak, her biri başı ve sonu belli belirsiz hikayeler anlatıyor.

Burak Dak

(1988), İstanbul’da yaşıyor ve çalışıyor

Civciv, 2022

Kâğıt üzerine karakalem, guaj, kuruboya, 100 x 70 cm

Bora Koleksiyonu

2022 senesindeki ilk kişisel sergim için hazırladığım diptik olan “Gargoyle” ve “Civciv” den *Civciv* isimli çalışmama bakıyorsunuz. Bu resme diptik haliyle bakarsak pagan ve semavî inançların mitolojik yaratıkları temsil ettiklerinin zıtlığı bakımından birbirinden beslenirler. Adeta prehistorik çağlardan günümüze ulaşan fosiller gibi uykuya dalmışlardır. Civciv aslında antik Yunan mitolojisinde asalet ve cesaretle ilişkilendirilen Griffin’dir. Gargoyle ise semavi inançta bir iblistir. Biri asaleti ve cesareti ile düşmanda, diğeri ise inançtan sapan günahkârlarda korku duygusunu uyandırır. Korku denilen duygu bulaşıcıdır. Eğer biz resmin fonunda olduğu gibi etrafımızı saran kirliliğin tırmalayıcı sesleri arasında korkumuzu tanımlayan bilgileri seçer ve kendimizle yüzleşirsek korkmamız gerekenler bu defa bizim karşımızda uykuya dalmış civcivlere dönüşürler.

Burak Kutlay

(1985), İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor

In the Land of Human, 2017

Ahşap Üzeri Karışık Teknik, 85x105 cm

Ayşe & Ömer Tavşanoğlu

Burak Kutlay'ın ismini sanatçının ikinci kişisel sergisinden alan eseri, ahşap üzerine akrilikle üretilen portrenin üzerine çoklu epoksi katmanları kullanarak ve mimari çizimleri üst üste bindirerek imgeyi çoğaltıp, derinleştirdiği bir çalışmadır. İzlediğimiz yeni 'manzara', bir anlamda günümüz bireyinin kendini inşa ederken bir yandan da yarattığı çevre ve mimari ile ilgili. Resimde, bireyin kendisi ile etrafını çeviren kent görünümü ve mimari ayırılmıyor; tam tersine üst üste bindirilerek gerçek anlamda insan-çevre ilişkisinin çok katmanlılığına işaret ediyor. İnsanın yarattığı şehirlerin gereksinimleri insanın yaşantısının önüne geçtiğini, doğanın şiddetinden kaçarken sistemin içine hapsoluşuna referans veriyor.

Çağdaş Erdoğan

(1992), İstanbul'da çalışıyor ve yaşıyor

Kontrol, 2017

Fine Art Baskı, 32,5 x42,5 cm (çerçevesiz), Edisyon: 1/ 3+1 AP

Selim Bilen Koleksiyonu

Control serisi; 2000ler sonrası Türkiye'sinin yeraltına çekilmek durumunda kalmış kimlik ve yönelimlerinin, hali hazırda yer altında yaşam süren gruplar ile oluşturduğu bir evren. Hikaye boyunca gün ışığında olgunlaşan illegal fikir ve duyumsamaların gecenin ilk dakikalarından itibaren fiile döküldüğüne tanık oluruz. Karanlığın farklı tonlarında bize rehberlik eden hikaye anlatıcımız, flaş ışığının yardımı ile oluşturduğu alegorik bir metnin içinde haz ve tedirginliğin izini sürer. Serideki tüm fotoğraflar 2015-2017 yılları arasında İstanbul'un farklı yerlerinde yaşanan bir çok illegal olarlar ve faaliyetlerde çekilmiştir.

Can Akgümüş

(1987), Ankara ve İstanbul'da çalışıyor ve yaşıyor

Wasted, 2022

Hand Made brass framed, archival pigment print, 80x80 cm.

Edisyon Bilgisi: 5+2 AP

Öner Kocabeyoğlu Koleksiyonu

Nehir akıyor. Nehrin iki ucu da sonsuzluğa doğru bakıyor. Nehir bazen yavaşlıyor, bazen gürlüyor. Akan suların tersine durduk, yorulduk. Sonra teslim olduk; vazgeçip hırslarımızdan, hayvan beynimizi bir kenara söküp çıkardık ve aslında ne kadar ilahi yaratıkları olduğumuzu anladık. Kendimize eş bir gölge yarattık, pür nurdan. Yıkaya yıkaya ağarır sandığımız bedenlerimizi aynı sularda ovaladık durduk. Arzularımız -aralarında en karanlık olanları bile -ikinci yarıya ertelendi; ölümden sonraki yaşam bize hepsini geri verecekti. Sonsuzluk ve ışık içinde. Ama bu hayat, şimdi, ve yarın; neden acıyla taçlanmasını?

Cansu Çakar

(1988), İzmir'de çalışıyor ve yaşıyor

Kaz Dağları, 2022

Kâğıt üzerine suluboya ve altın, 70x100 cm

Ayşe Umur Koleksiyonu

Herakleitos dokuzuncu fragmanında "Eşekler samanı altına tercih eder." der. O halde insanların insanlığı, dağın altınını dağın kendisine tercih etmelerinde mi yatar? Aklımda bu soru ile elimde son kalan ezilmiş altın kasesine baktım. Pratiğimi gerçek manasıyla değerli kılan altın kullanımından vazgeçebilir miydim diye sordum kendime. Çünkü altını zaten eskilerin yaptığı gibi kutsal olanı göstermek için değil insanlığın geldiği tedirgin noktada kutsalın dönüştüğü şeyi göstermek için kullanıyordum. Son kalan altınlarımla yaptım *Kazdağları* resmini, ne berekettir ki hala minicik bir yeri boyayacak kadar var elimde ama bir daha da almayı düşünmüyorum. Yüzyıllardır iktidarın ışıltısını göstermek için kullanılan bu elementin tüm referansından vazgeçtim. Bu eşsiz manzaranın zeytin yeşili teninde kullanılmış altınlar asırlardır kullanılan tüm altınların vicdanını temsil etsin istedim.

Cansu Çakar, St Ives, 2024

Chorus of Body

(1996) İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor

Lovers, 2020

Kağıt üzeri yağlı boya, 10.5 x 7 cm

Oğulcan Şafak Koleksiyonu

Her şeyi gün yüzüne çıkarmasıyla ünlenen güneş, bu sefer yatakta yüzüstü uzanan çıplak bir beden üzerine doğmuştu. Güneşin sıcaklığı ile bedenın çıplaklığı, içsel bir özgürlüğü ve kırılganlığı bir araya getiriyor. Suretsiz bedende gözlerimizin aradığı ipuçları kendini camdan yansıyan gölge metine bırakıyor. LOVERS...

David Shrigley

(1968), lives and works in Brighton

Please Don't Kill Us, 2007

Double-sided hand applique nylon flag, white powder-coated aluminum flagpole

Flag: 121,92 x 182,88 cm, Flagpole: 6 m

My flag says something very simple: Please don't kill us.

It's something that we shouldn't have to say.

But sadly it seems that it sometimes needs be said.

D.S.

Deniz Aktaş

(1987), İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor

Kırılğan İnşa, 2021

Tuval üzerine Mürekkep, 120x120 cm.

Öner Kocabeyoğlu Koleksiyonu

Kentlerin hafızasında yer edinen travmaları, insan ve mekân ilişkisi üzerinden irdeliyorum. Mekanların bir anlamının ve karakterinin olduğunu düşünüyorum. Organik bir bağ var yaşadığımız yer ile aramızda. Yaşadığımız, nefes aldığımız mekanların giderek anlamını ve karakterini yitirdiği-değiştirdiği ya da bizimle olan bağının zayıfladığı kaybolduğu bir dönemdeyiz artık. Tanımsız ve nötr. Bir şeylerin yapaylaştığı ve doğallığını yitirdiği zamanlara denk gelen çalışma pratiğimde bazı durumları unutturmak için görmemeye ve bazılarını da daha çok görmek için göstermeye çalıştım. Süreç ise bu bağı hem güçlü kılarken hem de unutturmaktadır.

Dorian Sari

(1989), Basel'de yaşıyor ve çalışıyor

İsimsiz, 2021

Mekana özgü yer heykelinin yeni yorumu, Grafit çizim

Selman Bilal Koleksiyonu

Sergi küratörünün önerisiyle yeniden yorumladığım bu yer heykelinde, çocukluğumu ve ilk gençliğimi geçirdiğim İzmir'de özellikle yaz aylarında farklı zamanlarda yaşadıklarımı sembollere dayalı olarak ele alan hikayeler var. Bugünü sorgularken, geçmişten, yaşadıklarımın bende kalan tortularından yola çıkıyorum. Konu, teknik ve bunu ele alış biçimim rasyonel olanın dışındaki alanlara taşar. Bu çalışmadaki sandal ve kürekler yolculuğularımın başladığı noktaları imgesel olarak betimlerken, arkama bakmamaya çalıştığım bu şehrin beni nasıl takip ettiğini de ortaya çıkarıyor.

Ebru Duruman

(1992) Cenevre'de yaşıyor ve çalışıyor

LyingDown, 2023

Tuval üzerine yağlı boya, 166x144 cm

Banu & Hakan Çarmıklı Koleksiyonu

Yatmak kelimesini sakinlikle bağdaştırırız fakat bu aynı zamanda kaosun içinde kendini teslim etmek anlamına da gelir. Bu eserimde çölü çağrıştıran tonlar kullanmak istedim. Çöl, insanın kendini ve anlam arayışını simgeler. Çölde yapılan bir yolculuk, içsel bir keşif ve manevi bir arayış olarak yorumlanabilir. Yani yatmanın hem huzur bulma arayışı hem de içsel çatışmalarla yüzleşme ve onları kabul etme süreci olduğunu ifade eder. Böylece yatmak, kişinin hem rahatlama hem de içsel dünyasıyla baş başa kalma eylemi olarak iki yönlü bir anlama sahiptir.

Eda Geçikmez

(1984), İstanbul -Ankara'da yaşıyor ve çalışıyor

Obje-i Mahlukat, 2019

Tuval üzerine yağlı boya, 30x44 cm

Bora Koleksiyonu

Obje-i Mahlukat serisi, bedeni parçalayarak geliştirdiğim kompozisyonların en yalın hali.

Diğer çalışmalarda kıyafetler ile olan bütünleşme burada yüzükler ile karşımıza çıkıyor ve ait olduğu bedene dair bize bir şeyler söylüyor. Bu resimde ayrıca insan dışı bir bedenin de nesneleşmesi söz konusu. Kesik parmak, canlılığını yitirmiş hayvan bedeni ile bir araya gelerek varılan noktanın ortaklaşmasını gösteriyor. Kaynaklarından koparılmış hayatın taş kesmesi tıpkı bir arkeolojik buluntu gibi görselleşiyor.

Ekin Kano

(1990), İstanbul'da çalışıyor ve yaşıyor

Oyunun Derinliği, 2023

Kâğıt üzerine linolyum baskı, 45-185 cm

OADA Collection

Bu çalışmam, Hara İstanbul'da gerçekleşen Bir Yer Var adlı grup sergisi için ürettiğim *Oyuğun Derinliği* adlı serinin 13 numaralı parçası. *Oyuğun Derinliği*, sosyal, kültürel ve politik atıflarından arındırılmış haliyle, bir organizma olarak insanın güvenli alan arayışıyla ilgili bir seri. Oyuklar, mağaralar ve yüzeye çıkan antik kalıntıları çalıştığım bu seride, imajın oyuklar açılarak oluşturulduğu bir teknik olan linolyum baskıyı tercih ettim. Güvenlik kavramı karşıtıyla ikame olduğundan monokrom bir palet seçerek, ve dolayısıyla pozitif/ negatif, boş/dolu alanlar yaratarak, ikiliklere biçimsel bir vurgu yapmaya çalıştım.

Ekin Keser

(1993), İstanbul'da çalışıyor ve yaşıyor

Çıplak Kelebek, 2012

Kâğıt üzerine karışık teknik kolaj, 21x15 cm

Buket Cihangir Koleksiyonu

“Çıplak kelebek”; ifadesi, bir metafor olarak kullanıldığında, genellikle bir şeyin ya da bir kavramın savunmasızlığını, doğallığını veya korunmasızlığını ifade etmek için kullanılır. Kelebek, özgürlüğü ve hafifliği temsil ederken, çıplaklık ise kırılganlığı ve açıklığı sembolize eder. Sanatçı, aşık olduğu kişiye yazdığı bu mektupta haz üzerine düşünmüş ve aşk acısının kendi bedeninde yarattığı acıyı kelimelere dökmüş ve resmetmeye çalışmıştır.

Ekin Su Koç

(1986), Berlin’de çalışıyor ve yaşıyor

Ben Babamın Kızıyım, 2016

Tuval Üzeri Akrylic, Kâğıt Kolaj, 100x100 cm

Ayşe & Ömer Tavşanoğlu

“Heirloom” sergimin ardından Nürnberg’de ürettiğim çalışma kendi ailemden koparak yurt dışında kurmaya başladığım hayatımın ilk işiydi. Aile kavramının karmaşık, sorunlu köklerine inerek burada gelişen kimliklerimizin durum tespiti niteliğinde bir resimdi. Eski aynalar gibi altın rengine hapsolmuş, parçalı elemanlar zihnimin içiydi. Beyaz yakalı ‘uslu’ bir kız çocuğu, Max Ernst’in psikolojik kolajlarından esinle yarısı resmin üstünde yarısı alttaki ev çiçekleri arasından çıkan kuş figürü, arkada güven veren/rahatsız edici tehditkâr bakışlı aile/baba. Bu karmaşayı en iyi ifade edecek medium kolajdı. Nürnberg-İstanbul seyahatlerimde topladığım kağıtları bu tuval üzeri kolajda kullandım. Çocuğun ve ailenin karanlık yüzü ve rengarenk parçaları böyle ortaya çıktı.

Emrah Emir

(1987), Ankara’da yaşıyor ve çalışıyor

Seri 3, 2017

Tuval Üzeri Akrylic Boya, 25x25 cm

Ayşe & Ömer Tavşanoğlu Koleksiyonu

Her şeyin, duyguların, karakterlerin bile satışa çıkarıldığı bohem bir insan varlığı içindeyiz. 20. yy. itibariyle Anadolu topraklarında küçük ve büyükbaş sürülerinde hayvan bedenlerine işaretler konmaya başlandı, hangi hayvanın ne maksatla ayrıldığı ya da satıldığını belirten sembollerdi bunlar. İnsanların kişiliğini, karakterini satışa sunduğu bir pazarlama döneminde işaretlenmiş insan bedenlerini resmettim. Her şey satılık, herkes yarı fiyatına.

Emre Evcimen

(1994), İzmir'de yaşıyor ve çalışıyor

İsimsiz, 2018

Polyester, oil, marble, 30x24x60 cm

Emin Hitay Koleksiyonu

Çalışmalarımnda dış koşulların gerçekliği ile beklentilerimiz arasındaki uyumsuzluğu araştırıyorum. İlgilendiğim temayı seriler halinde ele alıp belirli durumlar üzerinden romantik bir yaklaşımla, anlatımcı parçalar oluşturuyorum. Günümüz insanının içinde yaşadığı olumsuz koşullar ile birlikte düşünüyor; bu durumlara ilişkin izlenimlerimi çalışmalarımna dolaylı olarak ekliyorum. Çalışmalarımna hâkim olmasını istediğim sakin ve atmosferik yapı, izleyenle sessizce diyaloga girebilmek açısından elverişli bir ortam sağlıyor.

Emre Kapçak

(1985), İstanbul'da çalışıyor ve yaşıyor

Dashein Serisi, 2019

Hahnemühle Fine Art Kağıt Üzerine Inkjet Baskı, 25x20 cm. 1/3+1

Öner Kocabeyoğlu Koleksiyonu

Heidegger'e göre, varlığın anlamı sorgulanmazsa, kendini gösterenin ardındaki hakikate ulaşılamaz. Varlık, tüm var olanların kaynağıdır. Var olan ise, zaman-mekan bağlamında, bizim algı düzeyimizde hakkında konuşabildiğimiz, işaret edebildiğimiz şeylerdir. Var olan, noksanlıklarını tamamladığında bir anlam ölümüne kavuşur ve ardındaki hakikati gösterir.

Doğadan bazı formları gösteren bu fotoğraf kareleri; farklı mekan ve zamanlarda pozlanmış 'varlıkları' imleyerek, fotoğraf düzleminde 'var olana' atıfta bulunuyor. Fotoğraf kağıdı üzerine imlenmiş bu nesnelere aslı gözlemlendiğinde, fotoğraf düzlemindeki görüntünün tüm noksanlıkları ortaya çıkacaktır. İşte bu anda var olana atıfta bulunan fotoğrafik görüntü için anlam ölümü gerçekleşecektir ve ardındaki hakikati gösterecektir.

Erman Gürcüm

(1992), İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor

"Head", 2018

Tuval üzerine yağlı boya, 20x30 cm.

Bora Koleksiyonu

2018 yılında resmettiğim *"Head"* isimli resmim, merak duyduğum 17.yy Hollanda sanatının önemli bir konusu olan 'Vanitas' düşünce biçimine ithafen ürettiğim ilk işim olma niteliğindedir. Bu konuyla alakalı ürettiğim diğer işlerin çıkış noktasıdır. Serbest fırça darbeleriyle lekesele olan ve merak duygusundan hızlıca yapılmış bu resmimde, benden fazlaca samimi izler görmek mümkün. Vanitas konusunun temelini oluşturan 'Memento Mori: Fani olduğunu hatırla.' kavramı, 20 cm x 30 cm ebatındaki bir tuvalin tam merkezinde olan kafatası nesnesi ile izleyiciye sunulmakta. Eser ile izleyici arasındaki bağı ortak korkularımız güçlendirecek. Temsil edilen her nesne kendisinin ötesinde bir anlam ifade etmekte. Gözle görünenin içini görmekle başlayan bir yol..."

Etem Şahin

(1986), İzmir'de yaşıyor ve çalışıyor.

Suite for Ayşe Umur, 2023

Desen defterden seçilmiş 40 adet yaprak, 10,5 x 14,8 cm

Ayşe Umur Koleksiyonu

"Suite for Ayşe Umur" günlük rutin çalışmamı bitirdiğimde, başka bir defterde bir uç çalışmanın içine girerek çizdiklerimden oluşuyor. Bu uç, uçtan çizgi alkolü vücuduma zerk etmeye başladığım anla birlikte beliriyor. Defter bu anlarda baş gösteren alevlenmeler boyunca tutuldu ve bazı tutuk yanlarımı gevşetti. Defterin bir diğer adı kendi gibi "Sarhoş" ve bu yüzden uçarı, uçuk ve dinamik. Muzip bir trajedi. İlk inananlar ve son izlenimlerden oluşuyor.

Eugenia Vereli

(1990), Lives and works in Athens and London

Ladies is Sweaters, 2022

Glazed ceramic plate, 35 cm.

Örge & Şahin Tulga Koleksiyonu

Drawing from dreams, mythology, folk art or even medieval painting, literature, architecture, and pop culture, Vereli works creates a painted and sculpted microcosm that attempts to weave stories through imagination and improvisation. Such a practice of narrative, known from cave paintings and sculptures of prehistoric times, structured with natural materials such as clay, brings Eugenia Vereli in contact with one of man's most primal needs: a material imprinting of stories. At the same time, working with clay is another step towards the simple and the primordial, a practice thousands of years old, that affirms its direct relationship with earth and matter. The stories she tells are infused with an erotic mood which is sometimes explicitly evident and vibrant, while others latent.

Eyhan Çelik

(1993), İzmir -İstanbul'da çalışıyor ve yaşıyor

Dünya Mavi Bir Gezegen ve Ben Bunu Değiştiremem, 2023

HahnemühleMatteFibre 200 gram kâğıt üzerine Fine Art-

Baskı 60 x 90 cm Ed. 3 / 10 + 1 AP

Emin Hitay Koleksiyonu

Ev nedir? “Ev bir kelime midir yoksa içinde taşıdığın bir şey mi?” Kendime bu soruyu sık sık sorarak, belli bir mesafeden huzurlu görünen ev hallerinin, yakından bakınca nasıl bir şiddet içerdiğini, evin içine girdikçe fark ettim. Evin içine girmeye çalıştıkça beden, evin bir tasavvuru olarak fotoğraflarımda belirmeye başladı. İkisi de nefes alan, zamanla değişen ve kayıt tutan varlıklar olarak karşıma çıktı. Ev karşılıklı suç ortaklığının hem ve tanıklığın mekanına dönüştü. Evin bendeki anlamı çocukluk dünyamın içinde, uğradığı imge güzergahlarında kendini var etti. Böylece ben de evin bendeki anlamını, çocukluk diyarımdan bana kalanlarla fotoğrafladım.”

Eylül Ceren Ersöz

(1986), İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor.

Gerda Christian, 2014

Tuval üzerine yağlı boya, 24x18 cm

Selim Bilen Koleksiyonu

“Gerda Christian” adlı eser ‘Biz Tekrar Buluşacağız..’ serisinin bir parçasıdır. Seri, adını Kubrick’in ‘Dr. Strangelove’ filminin kapanış sekansında çalan şarkıdan alır. Sinema dünyasından ilham alan bu seri, militarizm algısını savaşın yüceltilmesinden uzak, toplumsal belleğin derinliklerinde sorgular. Söylemi, geleneksel politik göndermelerden uzak durarak, sembollerle zenginleştirilmiş bir anlatım gücüyle şekillenir. Militarizm temasının işlendiği resim, kimlik siyaseti bağlamında derinleşen cinsiyetçi okumalar için güçlü bir zemin hazırlar. Bu eser, sanatın diliyle militarizmin karanlık yüzünü açığa çıkarırken, toplumsal hafızaya dokunan güçlü bir eleştirel bakış sunar.

Fatih Kahya

(1988), Ankara'da yaşıyor ve çalışıyor

İsimsiz, 2022

Jüt bez üzerine yağlı boya , 100x80 cm

Öner Kocabeyoğlu Koleksiyonu

Yapıt çarpıcı ışık kırılmaları ile izleyiciyi karşılar, şeffaf bir cam olabildiğine manipülatiftir, ışık kırılmaları ve yansımalar yuvarlak bir vazonun içine toplanır. Sarı Laleler , Liliyum Çiçekler aynı küre içerisindedir. Bunlar bir çok farklı göndermeye sahip olsa da, özellikle vazonun yuvarlak şeklide olması, zemine düşen gölgelerin ve yansımaların yatay halde dairesel formlar çizmesi dikkat çeker. Sanatçı, hayatın kendi döngüsellği içinde, başlangıcın ve bitişin aynı yuvarlak döngünün içerisinde tamamlanıyor olduğunu sonunda başlangıç ve bitişin birbirine mutlak eşitlendiğini söyler.

Fernao Cruz

(1995), Lives and works in Lisboa

Hypothesis (Flying Tombstones), 2019

Paper maché, guaj, 36x53x3 cm

Ayşe Umur Collection

The sculpture “Hypothesis (Flying Tombstones)” 2019 belongs to a group of several suspended paper pulp sculptures. They emerged as thoughts, doubts or questions. I’m interested in the oneiric and lyrical dimension of the dream. “WHAT IF TOMORROW NEVER STARTS” is the phrase written on the sculpture. It’s a kind of tombstone that flies, that hovers in the air, like a thought balloon.

Frances Drayson

(1986), Lives and works in London

Lock series, Ultrasono Betty, 2022

Carbon stick on A2 paper, 40 x 50 cm

Bora Collection

Partial fossil finds are often completed with casts taken from other specimens in order to display a coherent body to the public. Popular specimens are given nicknames in museum cataloguing: Sue, Lucky J, Elvis. Ultrasound machines are used to detect changes within bodies: sound waves bounce off internal tissues or organs and make echoes, forming an image of inside. Judgements are then made on how to treat a growth according to its identification and categorization.

new lands | yeni topraklar

Furkan Akhan

(1997), İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor

Kesik Yakalar, 2016

Tuval üzerine yağlı boya, her biri 18x24 cm

Defne Tulga Koleksiyonu

Furkan Akhan'ın 2016 senesinde 'Hiçbir yerden' isimli solo sergisi için ürettiği yakalar serisi, sanatçının kamusal alanlar ve metropollerde varlığını gösteren beyaz yakalıların tek tipleşmesi ve görünür olan tek şeyin kalabalıklar olmasına dair göndermelerini içerir. Dokuz adet üretilmiş olan yakalar serisinde Akhan, üç adet yaka resmini ortadan keserek 'iki yakanın bir olma' halini ironik bir şekilde tersine çevirmiştir. Kesik Yakalar, izleyiciler için kamusal alanlar ve metropollerde kendi kimliklerinin biricikliğini korumaya davet ve hatırlatıcı niteliktedir.

Gamze Taşdan

(1986), İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor.

Gamze 1992, 2022

Kağıt Üzerine Akrilik, 30x24 cm, Çerçevesiz hali; 43.5x37.5 cm

Dr. Şükrü Bozluolcay Koleksiyonu

Kolektif hafızamızda yer etmiş başlıca imgelerden biri ilkokula kaydolmadan önce çektiğimiz vesikalık resimlerdir. İlk defa okula başlamanın verdiği heyecan ve korkunun yanında fotoğraf stüdyosunda daha önce hiç giymediğiniz "mavi bir elbise" ile kameraya bakmak benim için biraz korkutucu olmuştu. Ancak günümüz penceresinden baktığımda mavi önlüklerin, benden bir kuşak öncesi için de siyah önlüklerin bizleri tek tipleştirmekten öte cumhuriyetin fırsat eşitliğinin simgesi olduğunu görebiliyorum. Mavi önlüklü, beyaz dantel yakalı, her iki yandan örgülü saçlarımı resmettiğim otoportrem, bir neslin eğitim geçmişini, cumhuriyet ideolojisini, belki geçmişe duyulan özlemi, devam ettirilememiş hayalleri temsil etmektedir.

Gizem Akkoyunoğlu

(1987), İzmir’de çalışıyor ve yaşıyor

‘The Tombs of Atuan- The Hermit’, 2023

Kağıt zerine grafiti, 17.5 x 10 cm

Oğulcan şafak Koleksiyonu

“Bir mum yakan gölge de yaratır.”

Yerdeniz ykleri – Ursula L.Quin

Ursula L. Quin’in yerdeniz serisinden yola çıkararak üretilen tarot kartlarının bir parçası olan “The Hermit” yani “ermiş ya da münzevi”; büyücünün olgunluk çağını temsil eder. İçine dönmüş, huzuru ve bilgeliği sessizlikte bulmuştur. Kontrastı susturulmuş bu görselde, suya atılmış bir taşın etrafındaki halkaları görüyoruz. Olay çoktan olup bitmiştir ancak etkileri devam etmektedir. Aynı kitapta sürekli söz edildiği gibi yapılan hiçbir eylem sonuçsuz değildir, her hareketin bütüne etkisi vardır. Küçük bir taş bile dingin bir suyun huzurunu bozabilir.

Gizem eşmeci

(1989), İstanbul’da çalışıyor ve yaşıyor.

İsimsiz, 2020

Karımık teknik, 47x33 cm, 148 cm yükseklik

OADA Collection

“Hiç yer-yok” serisi içinde yer alan eser kenti oluşturan ara ve anonim meknları ifade eder. Eski ve yeninin aynı hızla tüketildiği kentlerde, kentin yaşam hızı bir televizyon izleyicisinin tüketim hızına kalibre edilmiş bir nitelik taşır. Eserde, hızla tüketilen ve yeni yaşam alanları açmak için fiziksel olarak talan edilerek neredeyse işgale uğrayan kentlerin, buldukları coğrafyaya eğreti kalan yapıların sergilediği “son bir kaya parçası kalmayana dek inşa etme” hali ortaya konmaktadır. Kentlerin sergilediği “doğasızlaşma” ve derme-atmalık, yamalılık ve yıpranmışlık ile ortaya çıkan “estetiksizleşme” imgelenmektedir.

Görkem Tekdal

(1989), İstanbul'da çalışıyor ve yaşıyor

Ruling The World, 2023

Fine Art baskı/ Fine Art Print 100 x 80 Ed. 2/3+1 AP

Emin Hitay Koleksiyonu

Görkem Tekdal'ın "RULING THE WORLD" adlı eseri, geçmişin eşitsizliklerini ve geleceğin umudunu bir araya getiren, yeni bir liderin epic hikayesini anlatır.

Bu eser, siyahi bir kadının iddialı ve güçlü liderliğini ön plana çıkarırken, etrafında yer alan heykeller ise dünyadaki ırksal dengelerin ve tutumların, bu yeni lider ile nasıl dönüştüğünü sembolize eder.

Arttırılmış gerçeklik ile canlanan bu interaktif tablo, siyahi kadın liderin yükselişinin ardından ulusların onu nasıl kabullendiğini ve bu tarihi değişimi nasıl kutladığını tasvir ediyor. "RULING THE WORLD" adlı eser, gelecekte yaşanacak bu dönüşüm için adeta bir kehanette bulunuyor.

Gözde Aylis Çiçek

(1994), İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor

Sırdaşlar, 2023

Seramik, 42x45x10 cm

Emin Hitay Koleksiyonu

Bir yağmur gölgesi kadar ömrümün baharını unutturken tazelenmiş yalnızlıklarımın bir anlamı olmalı. Tam da burada başlıyor benim hikayem...öyle bir an oluyor ki güneş bana gölgemle beni hatırlatıyor. Tek sırdaşım ben ve gölgem oluyor.

Gülbin Ünlü

Works and lives in München

Witch beter have my money, 2023

Oil on canvas, 106x80 cm

Burak Memiş Koleksiyonu

It's about making something tangible out of what surrounds me and what I am in it, how I take it in and witness it, in other words, about turning this abstract structure and feeling into something tangible. I'm not interested in production, but in following my longing for transcendence, in creating a new reality with art.

Gülnehal Yıldız

(1999), İstanbul'da çalışıyor ve yaşıyor

I Will Always Remember You, 2023

Tuval Üzeri Yağlı Boya, 18 x 24 cm

Beren Argün Koleksiyonu

YALNIZLIK

Yalnızlık bir yağmura benzer,
Yükselir akşamlara denizlerden
Uzak, ıssız ovalardan eser,
Ağar gider göklere, her zaman göklerde dir
Ve kentin üstüne göklerden düşer.

Erselik saatlerde yağar yere
Yüzlerini sabaha döndürünce sokaklar,
Umduğunu bulamamış, üzgün yaşlı
Ayrılınca birbirinden gövdeler;
Ve insanlar karşılıklı nefretler içinde
Yatarken aynı yatakta yan yana:
Akar, akar yalnızlık ırmaklarca.

Rainer Maria RİLKE

Çeviri : Behçet NECATİGİL

Gurur Birsin

(1992), İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor

End of the game, 2021

Pen on Paper, 42x47 cm

Öner Kocabeyoğlu Koleksiyonu

“*Oyun Sonu*” geçmişle günümüz arasında asılı kalan ıssız bir dünyada, bir zamanlar gelişen bir medeniyetin kalıntılarını, zamanın acımasız geçiciliğini vurgulayarak tasvir eder. Kemikten parmaklar gibi kasvetli gökyüzüne uzanan, yüzeyleri zamanın tahribatıyla yıpranmış beton sütunlar, unutulmuş bir manzaranın derisine kazınmış yara izleri gibi, yaşanmışlıklardan, hiç yaşanmamış hayatlardan ve yitip giden umutlardan artakalan hayal kırıklıklarını anımsatır. Kasvetli gökyüzünü yansıtan ıslak zeminin üzerinde gölgelerin arasında belli belirsiz seçilen eski bir futbol topu, taştan ve betondan sonsuzluğun ağırlığı altında ufalanan bu ıssız diyarda, umutsuzluğun

Hacer Kiroğlu (1985) & Egemen Tuncer (1989)

İstanbul'ya yaşıyor ve çalışıyorlar

Balkon.rar, 2021

Özel yapım ahşap masa ve sandalyeler 210 x 20 x 80 cm & basılı kitap 24x11 cm

Emin Hitay Koleksiyonu

“*Balkon.rar*” adlı çalışma günümüz Türkiye'sinde yeni yapılan apartmanlarda mimari bir öge olarak sıklıkla tercih edilen Fransız balkonlar için mobilya önerisinde bulunur. Alışlagelmiş balkon boyutlarından ve işlevinden uzaklaşmış bu yeni balkon tercihi üzerinden, mahremiyet ve kamusalığın yeniden kurgulandığı bir yaşam modeline işaret edilir. Birebir ölçekli katlanır ahşap masa ve iki sandalyenin kesilerek daraltmasından oluşan yerleştirmeye giyotinle kesilmiş Adolf Loos'un *Ornamentand Crime* isimli kitabı eşlik eder. Hayatın her alanındaki süslemeciliğe karşı bir eleştiri sunan kitabın yerleştirmedeki varlığı, mağaza ve kataloglarda mobilyalara eşlik eden dekoratif unsurlara atıfta bulunur.

Hale Feriha Hendekciğil

(1992), Antalya'da çalışıyor ve yaşıyor

Duvarlar, 2018

Çek camı, Lamine cam, 39x20x18 cm

Ayşe & Ömer Tavşanoğlu

Düzen içerisindeki düzensizlikten doğan bu eser, izleyiciyi içsel bir yolculuğa çıkarmayı hedeflemiştir. Sanatçı eser ile kendi içsel dünyasının kurduğu ilişkiyi ise şu şekilde kaleme almıştır;

“Kapıları aralıyor, ışığın ulaşamadığı yerlere gözlerimi açıyorum. Her kapı yeni bir oda, her oda yeni bir karanlık. Tuhaf bir rüyanın eşiğindeyim, gerçeğin içinde hapsolmuşüm. Yıldızları göremediğim bu karanlıkta, gayba karışmış bir şarkıyla nereye ilerliyorum bilmiyorum. Zihnimin karanlık, kırık duvarlı odalarına açılan kapıları aralarken, karanlığımınla tanışıyorum. Onu önce kucaklıyorum, sonra selamlıyorum. O şarkı hiç susmuyor. Şikâyet eden ayak tabanlarımı dinliyorum. -”Sessiz olun”- diyorum öfkeli. -“Gezmeliyim bu odaları, gizemi olan bir düşe ilerliyorum!”- Karanlığın derinliğine yumarak gözlerimi, yürüyorum.”

Huo Rf

(1988), İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor

Simon, 2016

Ahşap, Seperatör ve Polaroid, 56,5x30,5 cm

Banu & Hakan Çarmıklı Koleksiyonu

Homotopia serisi, polaroid fotoğraflar, seçilmiş malzemeler, tanıdık kumaşlar ve çeşitli hikayelerin birleşimiyle oluşturulmuş kolajlardan oluşuyor. Serinin ortaya çıkışı, kendimi ve sanatsal pratiğimi koruma ihtiyacı hissettiğim, ekonomik geçimimi sağlamak için çalıştığım bir döneme denk geliyor. İlham kaynağı, Hüseyin Bahri Alptekin ve Michael Morris'in *Heterotopia* çalışmasıdır. 2015'te başladığım bu seri, çoğunlukla çalıştığım kurumun âtil malzemelerinden yararlanarak gelişti. İzleyicilerin duyguları, yargıları, izlenimleri ve cinsiyetine göre şekillenen hikayelerle zenginleşiyor.

Hüseyin Aksoy

(1996), İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor

A Review of Mesopotamian Houses, 2022

Kağıt üzerine Alman ceviz boyası ve pigment boya, 70x100 cm

OADA Collection

“A Review of Mesopotamian Houses,” isimli seri resim çalışmalarında, bir şeyi iyileştirme, onarma ve aynı zamanda bir restorasyon malzemesi olan Alman ceviz boyasının kâğıt üzerine bir dizi resim çalışmalarından oluşmaktadır. Alman ceviz boyası tarihi çok geçmişe dayanıp, eski Mısır'da insanlar öldükleri zaman bedenlerine sürülür, burada bedenin kokmaması veya bozulmamasını bir yöntem olarak kullanılmışlardır. Zaman içinde Almanlar, mimari alanda ceviz boyasını restorasyon yapımında kullandıkları için ismini buradan alır. Geçmişten bu yana yakılan, yıkılan tahrip olan eskiden yaşam yerleri olan bu harabelere, onların hafızalarını onarmayı, restore etmeyi ve bir nehir gibi onlara yaşam suyu vermeyi amaçlayan bir dizi iz sürmeyi amaçlayan lekelerdir.

Irmak Dönmez

(1987), İstanbul'da çalışıyor ve yaşıyor

Oedipus's Birthday Cake, 2021

Porcelain cake, 17x21x13 cm

Emin Hitay Koleksiyonu

Irmak Dönmez, bedeni saf bir gözle, fenomenolojik sorgulamaların eşliğinde görsel olarak yeniden kurguluyor. Özellikle de kadın bedenine atfedilen kutsallık, doğurma, kapsama, saklama ve besleme gibi konulara öncelik tanıyor.

Sanatçının birçok çalışmasındaki ana obje olarak gözlemlenen meme imgesi, hem sütle ilişkilendirilmesiyle temel besin kaynağı hem de bir haz nesnesi olarak sunuluyor. Böylelikle kadın bedeninin erojen bir parçası -Heidegger'in 'DasGestell' metnine referansla- paketlenmiş, çerçevelenmiş, satılan bir “ürün” haline getirilmiş biçimde karşımıza çıkıyor. Dönmez, erişkin yaşamını farklı temsillerle baştan sona kat eden bir imge olarak memenin, öznelliğinden bağımsız bir cinsel obje sıfatıyla meta fetişizmine eklenmesini inceliyor.

Itamar Gov

(1989), lives and works in Berlin

The Mausoleum of Rejected Citrons, 2021

Archival pigment print, 90 x 60cm. Ed. 3/3+ 2 A.P.

Çağıl Akçurin Collection

For the past 700 years, Rabbis from around the world have been coming to the Italian region of Calabria every summer in search of the perfect citron (Etrog in Hebrew / Cedro in Italian). Following a strict list of aesthetic criteria, they go back to their communities accompanied by one lucky, flawless citron, which then stands at the centre of a Jewish holiday ritual taking place in autumn. 'The Mausoleum of Rejected Citrons' consists of 1000 imperfect, deformed, damaged and unselected citrons that were left behind to decay, covering the entire floor of the Chiesetta Gotica in Squillace, Calabria. Inviting viewers to pay attention to each citron in order to understand the reasons behind its rejection, the work shifts the focus from a repetitive and endless quest for a standardised perfection towards the individual and unique nature of each of the rejected citrons, recognising their peculiarities as virtues rather than flaws.

JiSun Lee

(1989), lives and works in Paris

---

i: letter, 2013

Animation 3'24", 10 editions + 2AP

Agah Uğur Collection

Video is a medium where images from different techniques can come together and come to life. I take notes at different times and places while drawing, photographing, filming, or even writing.

In this video, the solitary voice oscillates between the silence in its tiny student studio and the urban night noises from outside. The voice intimately sends the letter to the world she has never known, which she, the protagonist, decides to discover.

The voice is both a material and a media that I use preciously in my videos. It searches in memories, she weighs the present, she gives words to the fictional "I". The voice, which changes with age, is the memory of the person who possesses it. It contains the spirit of the times while making the space vibrate. I have a white voice, small and weak, almost like a whisper. The voice that integrates into a video work draws the ears closer to make people listen.

new lands | yeni topraklar

Kavachi

(1989), Oberfranken'da yaşıyor ve çalışıyor

Today I Am an Artist Tomorrow I Will Be a Dishwasher Today

I Am a Dishwasher Tomorrow I Will Be an Artist, 2017/18

Kumaş Üzerine Dikiş, 280x182 cm

Öner Kocabeyoğlu Koleksiyonu

Beklemek

Akşam yemeğini beklemek

Bir sonuç beklemek

Bir bebek beklemek

Yarını beklemek

Tatili beklemek

Bir mektup beklemek

Özgürlüğü beklemek

Kocasını beklemek

Eşini beklemek

Bir arkadaşı beklemek

Evlenmeyi beklemek

Yağmuru beklemek

Bir çocuk beklemek

Anneyi beklemek

Koliyi beklemek

Bir teklif beklemek

Mesut olmayı beklemek

Demokrasiyi beklemek

Bir kuşu beklemek

Güneşi beklemek

Çiçeklenmelerini beklemek

Gelmelerini beklemek

Hasadı beklemek

Çare beklemek

Bir öpücük beklemek

Kavachi, Nisan 2024

Kazım Şimşek

(1987), Ankara'da yaşıyor ve çalışıyor

Orman, 2024

Tuval Üzerine Akrilik, 170 x 245cm

Naz Balkan Koleksiyonu

Bilincin haritası üzerinde deneyimlerle bir orman yetişir. Nasıl ki bir orman içinde var olan canlı ve cansız her varlık kendine özgü bir habitat yaratır, deneyimler de insan ruhunun habitatını yaratır. Bu orman, insanın iç dünyasını temsil eder. İlahi Komedi'nin ilk satırlarında; Hayat yolumuzun yarısında kendimi karanlık bir ormanda buldum der.

Yabancılaşma, bir aşamasında, kişinin çevresine ve nesnesine duyduğu yabancılaşma olmaktan çıkar ve bizzat kendisine yönelir. Ruh ormanı, karanlık, bilinmezlerle dolu tekinsiz bir yere dönüşür. Aidiyeti pekiştiren imgeler, geleceğin korkutucu güçleri tarafından saldırıya uğrar. Burada yeni bir süreç başlar: yaşamı yeniden yorumlamak ve yeni bir orman yaratmak.

Keiman Mahabadi

(1990), Lives and works in Tehran

Non-observer, 2021

Acrylic and Ink on panel 57.5 x 41 cm

Emin Hitay Collection

Non-Observer by Keiman Mahabadi (B. 1990, Tehran, Iran) is part of series "Feed" which is influenced by Media, Film, social media, and mainly pop culture. In this particular painting he reproduced a still image from American cult sci-fi horror film, The Invisible Man (1933). By painting and reproducing from film still sand social media posts, Keiman tries to prepare a field for the viewer to create their own story line and meaning around the piece.

Lal Batman

(2001), İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor

Conventional Party, 2022

Tuval Üzerine yağlı boya, 215x165 cm

Baha Toygar Koleksiyonu

Morning Song

Love set you going like a fat gold watch.
The midwife slapped your foot soles, and your bald cry
Took its place among the elements.
Our voices echo, magnifying your arrival. New statue.
In a drafty museum, your nakedness
Shadows our safety. We stand round blankly as walls.
I'm no more your mother
Than the cloud that distills a mirror to reflect its own slow
Effacement at the wind's hand.
All night your moth-breath
Flickers among the flat pink roses. I wake to listen:
A far sea moves in my ear.
One cry, and I stumble from bed, cow-heavy and floral
In my Victorian nightgown.
Your mouth opens clean as a cat's. The window square
Whitens and swallows its dull stars. And now you try
Your handful of notes;
The clear vowels rise like balloons.

Sylvia Plath

Lara Ögel

(1987), İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor

şafak, 2018

Keten cilt bezi üzeri yıldız baskı, çerçeve, 50x35 cm,
(çerçevesi 55.7 x 40.7 cm)

Ayşe Umur Koleksiyonu

şafak, Galata Rum Okulu Açık Okul Kütüphanesi'nde sergilenen bir dizi kitap kapağından biridir. Serinin yüzeylerinde kullanılan sembol ve imgeler serginin gerçekleştiği kütüphaneden, yeni cümleler kurabilmek için farklı kümelenmeler oluşturularak adeta raflardan taşmıştır. Eski Yunanca metinler, Sappho'nun fragmanlarından alınmış kelime ve cümlelerdir. Kitap kapaklarının yüzeyindeki dağınık ipuçları, Sappho'nun tam olarak okunamayan, yarım kalmış veya Anne Carson'ın sözleriyle 'nefes alan' şiirlerinin kalıntılarına işaret eder. Göz, bu gizemli kitapların içeriğini çözmeye çalışarak her bir kapağın yüzeyinde yolculuğa çıkar.

Leman Sevda Daricioğlu

(1985), İstanbul ve Berlin’de yaşıyor ve çalışıyor

Philia, 2012

Single Channel Video 6’33”

Edition 1/3 +1 AP

Agah Uğur Koleksiyonu

Philia: kan bağından özgürleşmiş bir aile. (Deleuze)

Translık deneyiminde sargı bezleri/bandagelar göğüsleri sarmak ve düz göğüslü olmak için kullanılır. Daha çok trans erkekler, drag kinkler ve transgenderlar bu yöntemi kullanır.

Philia bedenlerin birbirine geçiği bandaj şeritlerinin bedenleri birleştirdiği, “bağ”ladığı, “bağ”landığı sınırların yavaş yavaş aşıldığı ortak bir deneyimin ürünüdür. 8 saatlik bir çıplaklık-dokunma-dokunulma-yavaşlama-yakınlaşmadır. Cinselliğin, cinsiyet normlarının dışında olmanın “bağ”landığı bir ailedir.

Gündeliğimizin mahram bir parçası olan göğüsleri sarma beraber yaşanabilecek midir, nasıl yaşanacaktır gibi sorularla ortaya çıkmış, kameranın varlığının ve ardından “kamusal”a açılmanın yaratılması istenen güvenli alan üzerindeki etkileri düşünölmüştür.

Leyla Borovalı

(1998), Londra-İzmir’de çalışıyor ve yaşıyor.

“Cysus”, 2023

Torna ve elle şekillendirme yüksek pişirimli seramik, 12x12x3 cm.

Özel Koleksiyon

İlhamını Ege’den, su’dan ve bir İyon şehri olan Erythrai’den alan bu parça, zamanında bu coğrafyada saklama ve ticaret için kullanılan amforalara bir göndermedir. Kulplarındaki doku detayları, Çeşme merkezli 3 ayrı deniz kıyısından toplanmış sedef deniz kabuğundan almıştır. İçerisinde şekillendiğimiz coğrafyanın birer parmak izi niteliğindeki bu izler, parçada ölümsüzlüğe kavuşmuştur.

Lütfullah Genç

(1994), İstanbul'da çalışıyor ve yaşıyor

"Eysel Durumlar Serisi", 2019

Mutfak bezi üzerine karışık teknik, sulu boya ve kömür kalemi

37 x 47 cm (Çift yüzlü)

Oğulcan Şafak Koleksiyonu

Günlük hayatta, sıklıkla evin mutfağında karşımıza çıkan, kimi zaman vazgeçilemeyen, kimi zaman ise öğrenilen sarı mutfak bezi üzerinden farklı gerilimler birleştirilmiştir. Temizlik yaparak psikolojik gerilimden çıkma arzusu, bu çalışmada ifade bulmaktadır. Temizlik eylemleri yapıt üzerinde bütünleştirilmeye çalışılmıştır. Nesneyle önce temizlik yapılmış, sonrasında aynı nesnenin üzerine gün içerisinde farklı zaman dilimlerinde boya ve kömürle müdahale edilmiştir. Bunun nedenleri, ev içerisinde temizlik yapıldıktan sonra ortaya çıkan hissin sarı mutfak bezi üzerine yansımalarıyla açıklanmaya çalışılmıştır. Ortaya çıkan sonuçta, Rorschach psikoloji testi gibi, ev içerisinde gerçekleştirilen duygu durumu ifade edilerek okunmaya çalışılmıştır.

Manolya Çelikler

(1986), İstanbul'da çalışıyor ve yaşıyor

Hemhal, 2024

Seramik Üzerine Sır Üstü Baskı, 20x36x32cm

Ayşe & Ömer Tavşanoğlu

"Kayıp kelimesinin birbirinden farklı iki anlamı vardır. Bir şeyleri kaybetmek, tanıdık olanın elimizden kayıp gitmesidir; kaybolmaksızın tanıdık olmayanın belirmeye başlamasıdır. "

Son dönemlerde daha da görünür olan ve doğurduğu tüm duygularla " hepimizin " hissettiği bu ikili durumu, kırılğan ama bir o kadarda güçlü bir malzeme olan seramikle anlatmaya çalıştığım "Hemhal" başlıklı iş "an"lara yoğunlaşan bir serinin parçasıdır.

Mehrap Morkoç

(1986), İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor

'*Düşünce Balonu*', 2019

Seramik, 55 x 40 x 29 cm

Oğulcan Şafak Koleksiyonu

Çalışma, yaşamın gündelik detaylarıyla farkında olmadan kurduğumuz bağa odaklanır. Yaşam alanımızda zamanla sıradan şekilde bir araya gelen nesnelere, çok başka bir zamanda o yere dair hislerin anımsatıcısı olabilirler; yazı yazdığımız bir masa, büyüyen yaprağına şahit olduğumuz bir bitki ya da odanın köşesi... Üç ayrı parçanın bir araya gelmesinden oluşan bu seramik heykel, bir inşayı ve bu inşadaki akışkan küçük düşünce balonunu ifade eder. Çalışmanın üzerinde yer alan nesne çizimleri, onların bu mekanla olan bağımızdaki yalın rollerine gönderme yapar.

Melis Buyruk

(1984), İstanbul'da çalışıyor ve yaşıyor

'*Higher*', 2015

Seramik, 30 x 30 x 24 cm

Tansa Mermerci Koleksiyonu

Fonksiyonu minik porselen dikenlerle manipüle edilmiş, seramik ve porselen malzeme bir arada kullanılarak üretilmiş ve hepimize çok tanıdık gelen bir çift kadın ayakkabısı formundan yola çıkılarak ele alınmıştır.

Yüksek topuklu ayakkabının tabanı ince, delici ama aynı zamanda da kırılabilir porselen dikenler ile sarıdır. Kusursuzluk kavramını daha uzun olma, daha ince olma gibi özellikle de kadın bedeni ile ilgili toplumsal dayatmalar üzerinden ele almak istediğim ve aynı zamanda malzemenin kırılabilirliği ile de anlam yüklemek istediğim "Higher" ve "Stronger" isimli 2' li serinin bir parçasıdır.

Merve Denizci

(1987), İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor.

Mexico, 2019

Tuval üzerine yağlı boya, 35x35 cm

Selim Bilen Koleksiyonu

“Mexico” ismini, 1960-90 yılları arasında Türkiye’de hemen hemen her orta sınıf ailenin evinde bulunan kahve fincanı markasından alır. Maliyeti düşük bir nesne olmasına rağmen bu fincanlar, dönemin salonlarındaki kapalı vitrinlerde, resimdeki gibi sergilenirdi. Ortak hafızamızda yer alan sarı opal fincan, yalnızca misafirlere kapısını açan o “müze” salonları hatırlatan en güçlü imgelerden biri olabilir. Mexico fincan, ucuz malzemesi ve güçlü imgesi ile bize dönemin sosyo-ekonomik ve kültürel yapısı hakkında bir şeyler söyler.

Merve Kılçer

(1987), İstanbul-Rotterdam'da yaşıyor ve çalışıyor

Mater.ial/Inanna, 2014-15

Artist book / El yapımı sanatçı kitabı, 29x26,5 cm

Ayşe Umur Koleksiyonu

‘Mater.ial’ gravür kitap serisi Mezopotamya tanrıçalarının hikayelerini günümüze taşımayı amaçlayan bir projedir. Sümer tanrıçası Inanna’nın yedi kapıdan geçerek yeraltına iniş hikayesini anlatan bu kitap, tüm varlıkların hayat döngüsünü temsil ediyor. Yeraltına indikten sonra ölüm cezası verilen Inanna, üç gün sonra dirilir ve yeryüzüne geri döner. Her sayfası kapanan bir kapıyı temsil eden kitabın üretimi süreci de tanrıçanın hikayesinden ilham alıyor. Asit yedirme ve kuru kazı gibi gravür teknikleri kullanarak, bakır plakaları geri alınamayan yeni izlerle dolduran sanatçı, tanrıçanın karanlığa doğru yolculuğunu betimliyor. Kitaptaki kapı temsillerinde ve kapak kısmında ise güneş ışığı ile pozlama tekniği olan Cyanotype baskı tekniği kullanılmıştır.

Metin Alper Kurt

Ankara'da yaşıyor ve çalışıyor

İsimsiz, 2023

Mermer, 60.5x89.5 cm

OADA Collection

Kişisel süreçteki zamansal açılımı işaret eden heykel; o zamanın kaydını tutan ve sürecin anlamını odağına alan bir çalışmadır. O zamana ilişkin bir koordinat gibidir. Zamanın örgüsünü biçimi verir. Biçimsel bir hat taşıyan zaman; içsel ve yaşantı dinamiklerindeki örgünün donmuş bir anını odağa alır. Mermerin donmuş bir zaman imgesi oluşturması iç ve dış dünyanın hallerini gösterirken, mermer bir kütleden yontularak oluşturulmuş bu heykel poetik ve kristal bir zamanın öğelerini taşır. Heykel, dalga imgesini anırtırken, dalganın yönüyle, suyun alt ve üst hareketleri üzerine odaklanarak iki hareketin tek bir bütünlüğünün vurgusunu gösterir.

Metin Kalkızoğlu

(1986), Eskişehir'de yaşıyor ve çalışıyor

İsimsiz- Untitled, 2013

Tuval üzerine akrilik, 150x126 cm

Bora Koleksiyonu

"Metin Kalkızoğlu resimlerinde, kuralların dışında kalan, öteki kişilerden ayrık duran ya da bir biçimde öyle hisseden insanların hikayelerine odaklanmayı tercih eder. Sanatçının hikayelerini anlatırken seçtiği kurgular da çeşitlilik gösterir. Kimi zaman yakın portreler aracılığıyla anlatılanlar kimi zaman da geniş boşlukların, hayvanların, evlerin olduğu peyzajlarla devam eder. Erken dönem resimlerinde figürlerin duygularına odaklandığı portreler çoğunlukta iken sonraki yıllarda sanatçının kadrajı genişler ve daha uzak bir bakışa geçer. 2013 imzalı bu eser de figürlere yakından baktığı dönemin resimlerindedir."

Mine Anafarta

(1978), İstanbul'da çalışıyor ve yaşıyor

Berlin, 2020

Archival pigment print on hahnemühle photo matt fibre paper,
123.2 x 33.5 cm (10.3 x 14. 8 cm Postcard)

Ayşe Umur Koleksiyonu

“Geçmiş bir yabancı ülkedir; orada her şey başka türlü yapılır.”
Arabulucu, L.P. Hartley

Mahremiyetle yoğrulmuş kartpostalın kamusal alandaki çıplak yolculuğu, gönderilen kişiye ulaştığında nihai durağına varmış görünse de, bu bir yanılgıdan ibarettir. Sanatçı, cevap beklemeden yazılan, buluntu kartpostaldaki geçmişle iletişime geçerek, erişilmez yabancı diyarlara kendi tek yönlü cevabını gönderiyor.

Soğuk Savaş'ın sembolü Berlin'de sıcak taraflar bulan anlatıcı, savaşın sıkışmışlığına tanıklık ediyor. Bunu siyasi bölünmelerden nasibini almaya devam edecek, iki kıtaya yayılan İstanbul'daki Mustafa'yla Kemal'e gönderiyor. Eserde, ters-düz bir peyzaj önünde dik durmaya çalışan kadını çevreleyen karşıt eller, nefes ve umut, baskı ve tehdidi dengeliyor. Anlatıcının “bütün buna rağmen güzel” hissi korunuyor.

Mircea Cantor

(1977), lives and works in Paris

Vertical Attempt, 2009, 1'04”

Antoine de Galbert Collection

“Always to have lived with the nostalgia to coincide with something, but not really knowing with what — it is easy to shift from unbelief to belief, or conversely. But what is there to convert to, and what is there to abjure, in a state of chronic lucidity?”

Emile Cioran, *The New Gods*, 1969

Murat Kahya

(1989), İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor

Echos I, 2022 (from series of "Is This You?")

Archival pigment print on watercolour fine art paper, 75 x 50 cm, 2 of 3 + 1AP

Tansa Mermerci Ekşioğlu Koleksiyonu

Echos I, Kızılırmak nehrini merkezine alan "Along the River" projemde çektiğim bir fotoğraftan yola çıkarak tamamladığım "Is This You?" isimli projemin başlangıç kısmını oluşturuyor. Bir gözlemci olarak nehirle uzun süredir devam eden bağımı yeniden değerlendirmeme, benlik algısı ve temsili üzerine düşünmeye yönlendiren bir çıkış noktası olarak konumlandı.

Fotoğraftaki figürün beni temsil edip etmediği konusundaki belirsizlikten yola çıkarak, mitolojik Narcissus ve Caravaggio'nun tablosuna uzanan bir yolculuğun ilk adımını oluşturan *Echos I*, nehir ve su temasına odaklanarak yaptığım anlatılar içerisinde performatif bir yaklaşımı benimsediğim bir bağlamda yer alıyor.

Nur Pınar Özen

(1993), İzmir'de çalışıyor ve yaşıyor

İsimsiz, 2021

Kâğıt üzerine füzen, 29.5x41 cm

Emin Hitay Koleksiyonu

Doğa bir dönüşüm içerisindedir; bu dönüşüm içerisinde kendini yenilemekte ve yeniliğin zaman içerisinde sonluluğu olarak canlılığını yitirmektedir. Artık geri dönüşüm yoktur. Ölü madde evrende bir uzam olarak maddeselliğini zamanla yitirir. Devamlılığı olmayan, bilinmeyene gidiştir. Yaşamın canlılığı, renkliliği ve enerjisi karşısında ölümün hiçliği, sonsuzluğu ve durağanlığı insanın kendi varoluşunu sorgulatan kaygıdan başka bir şey değildir.

Önder Caymaz

(1991), İstanbul'da çalışıyor ve yaşıyor

'Sharp Dreams I', 2018

Tuval üzerine yağlı boya, 25 x 25 cm

Oğulcan Şafak Koleksiyonu

Bireyin toplumda var olabilmek için gerçekleştirdiği her eylem, kaçınılmaz olanı hızlandırır. Topluluktan kabul görmek ve bir bütünün parçası olabilmek için birey öz kimliğinden feragat eder. Bu durum ister istemez ruhsal bunalımlara ve bireyin tekrar 'kendisi olabilmek' için bir çıkış yolu aramasına neden olur. Bu ortak bilinçlilik durumundan tek çıkış yolu, bireyin yeniden özünü ifade edebilmesi ve toplumun kendisini kabul etmesi için onlar gibi olmasının gerekmediğini algılamasıdır.

Çünkü kimlik uyumlanmayla ne kadar silikleşirse, sınırların ortadan kalktığı özgürlükle de o kadar parlayabilir...

Özge Topçu

(1987), Lizbon-İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor.

Presence, 2015-2016

MDF stand üzerine plastik buluntu malzemeler, 150x150 cm

OADA Collection

"Presence II," nesne fetişizmi hakkında içgörü oluşturmayı amaçlar. Bu enstalasyon, gündelik nesnelere oluşan bir mimari model olarak düzenlenmiştir. Model, genellikle yıldız mimarlarla ilişkilendirilen gösterişli kentsel planlama ve abartılı projelerin temsili bir örneği olarak hizmet eder. Çocuklar için bir oyun alanı yaratarak bu bağlamda "inşaat" kavramını keşfetmeyi amaçlar. Sonuç olarak, kapitalist yapılaşmanın yoğun rekabetçi ve tamamen yetişkinlere özgü bir oyun olduğunu gözler önüne serer.

Pilar Albarracín

(1968), lives and works in Sevilla, Spain

LUNARES / DOTS 2004

Performance. Video Documentation

1m 26s

Antoine de Galbert Collection, Paris

“Lunares makes visible what is held to be invisible: under the garment, under the immaculate white dress, women’s pain and their bleeding hearts are hidden. The artist exteriorizes the pain, the burden of suffering that society’s habitus takes care to silence. Through this mutilation ceremony, it is a question of rebuilding another body, away from the social body, away from the trained and domesticated body.”

Véronique Berger

Pilar Albarracín. (2019) Chiang Mai, Thailandia: MAIAM Contemporary Art Museum

Reyhan Mente

(2000), İstanbul’da çalışıyor ve yaşıyor

Ölüm, 2023

Fine Art baskı 50 x 70 cm Edition 1/2 + 1 AP

Emin Hitay Koleksiyonu

Zaman zaman yaşadığımız ansızın ortaya çıkan, içsel sıkıntıların sebebi aslında bir muamma gibi görünse de işin özünde gen aktarımına dayanan bir durum söz konusu. Bu sıkıntılar, depresyon, hüznün ya da ölüm korkusu şeklinde bedensel ve zihinsel olarak kendilerini gösterebilir. Bu duygularla mücadele ederken, insanlar bazen kendileriyle savaşıp parçalanıyor gibi hissederler. Bu yoğun duygularla yüzleştiklerinde, aslında kendilerini görmek istemezler ve kaçıışı ölümden bulduklarını düşünüp, bu düşünceyle teselli bulabilirler.

Rupali Patil

(1984), lives and works in Mumbai

“One Has Vision and Rest Has Belief”, 2015

Watercolor on paper, 85 x 74 x 4,5 cm (Diptique)

Tansa Mermerci Ekşioğlu Collection

Rupali Patil's 'One has vision and rest has believes' questions how to form the energy of an object the energy of human desire. The whole series of drawing was developed in the school itself. It deals with the history of the school and education and the way we are dealing with knowledge. Committed to social and political Issues her work explores how sculpture installation and drawings can address the subject, which engages in a border and more embodied way. Rupali Patil's watercolors depict the losses and displacement of the members of minority groups. They are dispersed on students' desks in the rooms that once hosted classes for the Greek school to show how imagination can liberate students from an oppressive educational system.

Şahin Demir

(1987), İstanbul'da çalışıyor ve yaşıyor.

Korozyon, 2015

Tuval üzerine akrilik, 114x140 cm

Bora Koleksiyonu

Mardin'de doğmuş olmam ve hayatımın Ankara'ya dek olan kısmını Güney ve İç Anadolu'da geçirmem, edindiğim gözlemler sonucunda beni resim yapmaya sevk etti. Çünkü kendimi en iyi bu şekilde ifade edebildim. Yaşadığım coğrafyanın üzerimdeki etkisi, çalışmalarımnda sadece renk olarak boz bir palet bıraktı: sızan renkler, yapraksız kuru ağaçlar, yoğun dokular ve hissizleşmiş bakışlar... Bunlar, geldiğim toprakların sıkıntı veren kışlarını yansıtıyor. Artık resme baktığımızda, bir manzarayı değil, "benim manzaramı" görebiliyorduk. Kat kat boyaların içinde ışıldayan çorak manzara, çocukluğumdan, zihnimin derinliklerinden ve ruhumdan damıtılan gün batımlarının ve kışların özetidir aslında. Akrilikle defalarca boyanan, yıkanan; her yıkamadan sonra yeniden boyanıp akıtılan tuvaler ve tuvalin ulaştığı son nokta o kadar rastlantısal ki benim için, doğanın zamanla kendiliğinden tahribatına benzerdi. Boyanın parlaklığının uçup gittiği, eskiyip yıprandığı bu beton duvar yahut ıssız boşluk manzarası üzerine çizilebilecek metaforların kaderi, ortaya çıkan yeni dokuyla belirlenmiş oluyordu.

Seçil Büyükkın

(1984), İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor

Nosce te Ipsum, 2018

Asitsiz Kağıt Üzerine Mürekkep, 81x111 cm.

Öner Kocabeyoğlu Koleksiyonu

Bu resim 2016 yılında Kasa Galeri'de sergilediğim *Ölmek için güzel bir yer* başlıklı sergimin devamı niteliğinde ürettiğim ve "Nosce Te Ipsum" ismini verdiğim serinin bir parçasıdır. "Kendini Bil" anlamına gelen bu söz Apollon tapınağının girişinde altın harflerle yazılı olan bir deyiştir. Uzun yıllar Uzakdoğu sanatı ve felsefesiyle ilgilenirken Helen topraklarından karşıma çıkan bu söz beni derinden etkilemiştir.

Bu bağlamdan yola çıkarak ürettiğim resimde; tekinsiz, neresi olduğu konusunda net bilgi vermeyen karanlık bir mekanın ortasında bir üçgen... Böyle tekinsiz bir mekanın ortasında kusursuz bir geometrik form görünürde hiç insan olmamasına rağmen izleyiciye insanın varlığını hissettirir. Bu görünen geometrik çukur da kusursuz bir biçimde kendini göstermektedir.

Sedef Nur Merve Özbek

(1990), İstanbul'da çalışıyor ve yaşıyor

Acı, 2022

Kumaş üzerine iğne ip, 247x117 cm

Öner Kocabeyoğlu Koleksiyonu

Enstelasyonda kullanılan iğne nesnel olarak, can acıtıcı, battığında delerek saplanan kanatıcı bir forma sahiptir. Dolayısıyla kullandığım her bir iğne, şiddet gören ve şiddet görerek hayatını kaybeden tüm kadınları temsil ederken, kırmızı ip ile de kann vurgulanmıştır, dolayısıyla kadın kimliği ile özdeşleştirilmiştir. Yukarıda seyrekleşip aşağı doğru indikçe yoğunlaşan bu forma genel olarak bakıldığında, kanın akış hissi oluşmaktadır. Beyaz kumaş ile de kefeneye gönderme yapılmıştır.

Sefa Çakır

(1990), İstanbul'da çalışıyor ve yaşıyor

Seven, 2018

Kağıt üzerine marker kalem, 17cm x 95cm x 7 / in:

119cm x 139cm

Bora Koleksiyonu

Sanatçının seçtiği malzemeler el yapımı kâğıt ve marker kalemi organik ve inorganik bileşenleriyle yüzeyde akıp giderken özde çocuk olmanın bir süreç değil tüm yaşamı kapsayan bir oyun (Homo Ludens) kavramına ev sahipliği yaptığını fark ettirmektedir. Bu yolculuk sanatçı özelinde güç-inanç-beklenti üçgeninde farklılaşan bir enerjiyi iki boyut üzerinde bedenlerken canlı varlıklar ile doğa üzerinde olması gerekenin bizim dışımızda olageldiğini bir o kadar da içimizdeki çözülme ve tekleşmelerin irdelendiği resimsel bir meselenin konusu olmaktadır.

Bu mesele özde varoluşsaldır. Kâğıt ile kelim arasında, dijital destek ve baskı tekniklerinin çağdaş baskınlığına inat el mahareti ihtişamıyla/özeniyle sanki bir sorgulama davetine, aranan bir cevaba kapı aralamaktadır.

Sema Kayaönü

(1987), İzmir’de yaşıyor ve çalışıyor

İsimsiz, 2011

(Popüler Kültür Haline Gelen Alışveriş Merkezlerinin Yaşam Alanları dizisinden)

Kâğıt Kesme Akrilik Boya, 150x200 cm.

Öner Kocabeyoğlu Koleksiyonu

Eser, sürekli bir akışta olan, kent ve kentli insanın yaşam gereklilikleri içinde dinamik formları, etkileyici boşlukları, insan ve mekan ilişkilerinin oluşturduğu alanlarını ele alır.

Alışveriş merkezleri; popüler kültür , tüketim toplumu kavramlarının temellerine dayanır. Bu bağlamda eser, izleyici ile yaşam şekli arasındaki ilişkiyi sorgular.

Sanatçı, geleneksel sanatların arasında yer alan “kat”ı sanatı “olarak da bilinen kâğıt kesme sanatını yeniden yorumlar. Eserde, geleneksel olanın aksine, süsten uzak, renk, desen ve çizginin yalın biçimiyle kâğıt katmanlarının üç boyutlu etkilerini

Şeniz Polat

(1988), Dersim’de çalışıyor ve yaşıyor

İkinci V, 2023

Kâğıt üzerine kurşun kalem ve asetat, 47 x 70 cm

Bora Koleksiyonu

İkinci V’de ev hali sergilenir. Resimde; yakınlık, iletişim ve kuşaklararası ilişkiler gözlenebilir. İkinci V, 2018’den beri süren serinin yakın dönem çalışmalarından biridir. Renk ilk kez bu resimde ten üzerinde kullanılmıştır. Bu sebeple İkinci V’in, figürlerin öznelliğine atıfta bulunduğu söylenebilir. Sanatçı için bu eser, serinin figürlerdeki bel kemiği olan “alışıklık” duygusunu kıran, figürlerin biricikliğine eğilen bir rotanın başlangıcı sayılabilir.

Serkan Efe

(1987), İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor.

İsimsiz, 2023

Tuval üzerine yağlı boya, 60x45 cm

Bora Koleksiyonu

Güzel resimler izlemek isteriz. Güzel şiirler okumak, anılar biriktirmek, güzel hikayeler duymak, güzel renkler görmek, güzelce yazmak isteriz.

Farkında mısınız? Sizin güzelleştirdiğiniz anılarınız üzerini örttüğünüz hikayeleriniz kadar anlamlı değil. Mağdur edilen bir çocuğun masumiyeti sizin güzelleştirdiklerinizin yanında koskoca bir yalan. Ve üstü örtülen her hikaye, görmekten kaçtığınız bütün resimler sizin hikayeniz. Asıl hikaye ne biliyor musunuz? Hiçbirimiz masum değiliz!

Serra Tansel

(1989), Londra'da yaşıyor ve çalışıyor

Gündüzkondular serisi, 2017

Star Towers, Suryapı Levander, Balance Güneşli

Işıklı emlakçı çerçevesinde 3 adet dijital baskı, her biri 21x29.7 cm

Ayşe Umur Koleksiyonu

Gündüzkondular serisi İstanbul'daki emlak projelerinin isimlerini resmediyor. Seçilen projeler güvenlik görevlileri, kameralar ve duvarlarla çevrili sitelerden oluşuyor. İsimlerinin kısmen ya da tamamen İngilizce olması bu konutların daha modern ve lüks olduğu imajını yaratmayı hedefliyor. Sanatçı, kullandığı reklam estetiği ile İstanbullular'a pazarlanan ve sosyo ekonomik sınıf aidiyeti ile birlikte gelen, çarpık bir güvenlik algısı yaratarak toplumu ayırıştıran bu yaşam tarzı ve yapılaşmanın altını kazıyor.

Şeyda Özdamar

(1983), İstanbul'da çalışıyor ve yaşıyor

İsimsiz, 2021 (8 Adet)

Bulunmuş fotoğraf üzerine akrilik, 8x10 cm

Defne Tulga Koleksiyonu

Şeyda Özdamar, çalışmalarında farklı dönemlere ait analog fotoğraflarla yarattığı hikâye ve imajlarla geçmişi yeniden kurguluyor. Bu kurguyu yaparken fotoğraflardan aldığı kesitleri suluboya, lavi, fotoğraf, kolaj, dikiş gibi farklı tekniklerle birleştirerek hafızaya yeni bir anlam atfediyor. Analog fotoğrafın ortak bilinç için tarihsel bir belge olmasının yanı sıra nostaljik kişisel bir anı olduğuna inanan Özdamar, izleyiciye kişisel anılardan oluşturulmuş toplumsal bir arşivi sunuyor.

Şeyma Barut

(1987), İstanbul'da çalışıyor ve yaşıyor

Atölye III, 2019

Tuval üzerine yağlı boya, 45x35 cm

Oğulcan Şafak Koleksiyonu

Atölye serisine ait resimlerimde, üretim alanımın farklı zamanlarda değişen ve dönüşen yapısına odaklanıyorum. Bu seride yer alan "Atölye III" resminde, karanlık bir odadan, içeriye ışığın vurduğu aydınlık bir koridora bakıyoruz. Belirli aralıklarla yerini yenilerinin aldığı, birkaçının bize dönük olduğu resim istifleri; şövalede duran henüz bitmemiş bir resim ya da başka bir zamana ait yeni bitmiş ve kurumaya bırakılmış bir portre gibi imgelerin yer aldığı seri, zaman ve mekanla kurduğum ilişkiye dair bir belge niteliği taşıyor.

Siavash Kheirkhah

(1986), lives and works in Bergen

Paradise of Zahra, 2011

Diasec print photography, 20x30 cm, Edisyon: 1/ 2+1 AP

Selim Bilen Collection

After death, graveyards serve to represent us and our memory as memorials. Normally, these memorials are decorated and furnished according to the tastes of family members or acquaintances of the departed. All these elements are used to honor and represent the presence of the deceased.

In Iran, the body is buried in the ground, and the grave is covered by a stone. The largest and main cemetery in Tehran is called "Behesht-e-Zahra" (Paradise of Zahra). This place is surrounded by a long wall, which contains rooms that serve as family mausoleums, built next to each other. Each of these mausoleums is decorated and furnished by other family members.

Sibel Kocakaya

(1986), Bern ve Basel'de yaşıyor ve çalışıyor

Uçan Süpürgeli Kadın #2, 2014

C-Print baskı, Edisyon 3/2 + 1 A.P.

Mehmet Ali Bakanay Koleksiyonu

Evrensel bir simge olan, elinde uçan süpürge tutan bir kadın imgesi kullanılan bu foto performansta, Sibel Kocakaya Bern şehrindeki bir mekânın fiziksel yapısının olanaklarıyla birlikte fotoğrafın gerçeklik algısını kullanarak izleyiciye ikili bir görünüm sunuyor. Fotoğrafın yarattığı belgesel görüntünün gücü, burada, beden ile sembolik nesne arasındaki koreograflanmış etkileşimin mekanda mimetik bir gerçekliği çağrıştıracak şekilde temsil işlevinin ötesine geçiyor

Sinan Tuncay

(1986), New York'ta yaşıyor ve çalışıyor

Aşyan | Birdhouse, 2023

Multimedia Installation, Video 3+1 Edisyon

Şarkının sözleri Hikmet Münir Ebcioğlu'na bestesi Teoman Alpay'a aittir.

Banu & Hakan Çarmıklı Koleksiyonu

Yeşilçam melodramlarını içselleştirdiğim çocukluk yıllarımdan beri, kamerayla göz göze gelmeden onunla flörtleşen şarkı söyleme hali ilgimi çeker. Stüdyoda bir gece, Türkan Şoray'ın 1969 tarihli "Aşk Mabudesi" filminde Belkıs Özener'in sesinden söylediği "Sensiz Bensiz" isimli şarkıyı tekrar izlerken, ezbere bildiğim o melodramatik mimiklerin kendi yüzümde bürüneceği hali merak ettim. Kameranın önüne geçip şarkıyı dudak senkronizasyonu ile söylemeye karar verdim. Şarkıyı mırıldanırken Türkan'a dönüştüğüme kendimi öylesine inandırmıştım ki, görüntüyü izlediğimde karşılaştığım tanımsız karakter beni şaşırttı. Kendimi şan dersleri alırken buldum. Şarkı, keman ve piyano eşliğinde, görüntüyle senkron biçimde yeniden kaydedildi. Ekrandaki karakter, şarkısıyla tekinsiz partizan nidaları sustururken, seyirliğinin bilincindeki bakışlarıyla, kuir hipnotik bir alan açtı.

Umut Bahçeci

(1997), Gaziantep'te yaşıyor ve çalışıyor

Önbellek III, 2021

Kâğıt üzerine grafit ve aquarell boya, 50x70 cm

Emin Hitay Koleksiyonu

Çalışmalarımnda dış koşulların gerçekliği ile beklentilerimiz arasındaki uyumsuzluğu araştırıyorum. İlgilendiğim temayı seriler halinde ele alıp belirli durumlar üzerinden romantik bir yaklaşımla, anlatımcı parçalar oluşturuyorum. Günümüz insanını içinde yaşadığı olumsuz koşullar ile düşünüyor; bu durumlara ilişkin izlenimlerimi çalışmalarımna dolaylı olarak ekliyorum. Çalışmalarımna hâkim olmasını istediğim sakin ve atmosferik yapı, izleyenle sessizce diyaloga girebilmek açısından elverişli bir ortam sağlıyor.

Valinia Svoronou

(1991), Lives and works in Athens

Salvaged Notes IV, 2021

Glazed ceramic, 34 x 28 x8 cm

Ayşe Umur Collection

Salvaged Notes IV (2021), belongs in a series of ceramics made for a group show in CAN Gallery, Athens in the same year. The works resemble notes and sketches, some plain and some encased within a strange glaze. Seemingly pieces of paper but frozen in time, the content of the notes' ranges from already existing poetry to personal notes and sketches tributing other female artists and writers across different time periods.

Vildan Hoşbak

(1990), İstanbul'da çalışıyor ve yaşıyor

“Bir yerden hatırlıyorum” Dedemin Banyosu, 2019

Karışık teknik, 25x30x30

Ayşe Umur Koleksiyonu

Hafızamız hatırlama ve unutma diyalektiğine açık, zihnimizde takılı kalmış görüntüleri sınamaya istemli ve onunla nefes almayı sürdüren bir yapıya sahip. Gündelik yaşamda karşılaştığımız mekanlar ve eşyalar birer anımsama figürü olmakla birlikte, kimliğin okunabildiği cansız şeyler olarak kendilerine değer atfederler. Belki bir sandalye, pencereden süzülen ışık ya da herhangi bir mekân bizi hatırlatma kavramlarına yöneltir. Ben dedemin banyosunu böyle hatırlıyorum. Kişisel bellekten yola çıkarak yarattığım bu işte aslında birçok kişinin ortak hikayesi olabilecek bu dondurulmuş anları (kesit) izleyiciye, istenilen açılardan ve mesafeden hatırlama kavramını destekleyecek şekilde tasarlamak istedim. Böylelikle izleyiciyi onlara yeniden bakmaya ve onlarla yeni bir diyalog kurmaya davet ediyorum.

Yağız Özgen

(1987), İstanbul'da çalışıyor ve yaşıyor

Resim asılacak herhangi bir duvarın boyanması için

yönergeler, 2024

Burak Memiş Koleksiyonu

Bu çalışma sanatçı-ressam; ile “boyacı” arasındaki ilişkilere odaklanmaya devam etmektedir. Bu ilişkilerden biri de boyacının, sanatçı atölyeleri, galeriler ve kurumlardaki etkinliğidir.

Nitekim sanat nesnesinin gayri maddi anlamını ortaya koyması, bu nesnenin içinde ortaya konulduğu espasın oluşturulmasına da bağlıdır. Bu espasın kurucu öğelerinden biri de özünde maddi olmasına karşın, sanat dünyasında maddileşemeyen; bakılmasına karşın görünür olamayan boyacının duvar boyama etkinliğidir.

Yorgos Stankopoulos

(1983), lives and works in Athens

Untitled, 2022

Oil and Oil pastel on unprimed canvas, 40x30cm

Sinan İkişik Collection

My main inspiration is drawn from the abstract and altered color that is to be found in music and nature. Inspired by the Greek island landscape, painting for me is not an accumulation of pre-meditated gestures plotted out on a canvas, nor is it an expressive act. Painting is instead something that is removed from the canvas, while the memory is that which remains; creation through deconstruction. Each work is the final trace of a thick 'skin' built up with casting material on canvas, over which layers of color and paint are applied before the final dermis is peeled off, and the subtle imprint beneath is revealed. While my artistic approach appears to be aligned with the position of a traditional painter, my studio practice is closer to the methodology of a sculptor.

new lands | yeni topraklar

Zeynep Aslanoba

(1994), Bodrum'da yaşıyor ve çalışıyor

Rakin, 2019

Polimer kil, kumaş, tel, sargı bezi, boya, 30x10x10 cm

Ari Meşulam Koleksiyonu

“- Sen bir Tanrısın. Tanrılar ölümsüz değil midir?

Pek sayılmaz. Evet gerçi insanlığı yiyip bitiren, hastalık gibi, kaza gibi şeylere karşı bağışıklığımız vardır ama tanrılar da ölebilir. Ancak bize inananlar bulunduğu sürece yaşarız.”
(TomRobbins, Parfümün Dansı)

Tanrılıktan emekli edilmiş yorgun ve yaşlı parti kızları,

Artık kendilerine inanan kimse kalmadığı için, insanların çöpleri arasında yok olana dek partileyerek, anlamsız varoluşlarına anlam katmaya çalışıyorlar.

Bu parti devam edecek ta ki hepsi ölene kadar. Rakin bunlardan geriye son kalan.

Z.A.

“Tüh

– Kumlu sesini yay üstüme altıma
Dal basıyor gövdemi

*Karadutlar basıyor onun gövdesini
Hu diyenler basıyor onun gövdesini
Tuz basıyor onun gövdesini
Har basıyor onun gövdesini*

– Kumlu sesini savur üstüme başıma
Yol basıyor gövdemi

*Ayvalar basıyor onun gövdesini
Vah diyenler basıyor onun gövdesini
Yel basıyor onun gövdesini
Sır basıyor onun gövdesini*

– Kumlu sesini dağıl üstümde altımda
El basıyor gövdemi

*Sazlıklar basıyor onun gövdesini
Eh diyenler basıyor onun gövdesini
Gam basıyor onun gövdesini
Ter basıyor onun gövdesini*

– Kumlu sesine bata çıka aşağıda yukarıda
Sel basıyor gövdemi”

Gonca Özmen

new lands | yeni topraklar

“ Bu sergi kitapçığı,
13 Temmuz - 3 Kasım 2024
tarihleri arasında Arkas Sanat
Alaçatı’da gösterilecek
NEW LANDS | YENİ TOPRAKLAR
sergisi kapsamında
yayınlanmıştır. ”

new lands | yeni topraklar

Abdülhenan Doğan, Adam Vackar, Ahmet Duru, Ali Bilge Aıkaya, Ali Şentürk, Alice Guiffard, Almudena Lobera, Alper Aygün, Amir Khojasteh, Arda Diben, Ateş Alpar, Aydın Zapıçoğlu, Aysına Melike Kuş, Ayтуј Aytut, Bawer Doğanay, Beğüm Yamanlar, Berk Ataman, Berk Genfürk, Berk Kar, Berkta Beste Kopuz, Berkay Tuncay, Betül Aksu, Buğra Erol, Burak Afa, Burak Dak, Burak Kuflay, Can Akgünüş, Can Dağarslan, Cansu Çakar, Chorus of Body, Cihan Öncü, Çağdaş Erdoğan, Damla Yılmaz, David Doğan Levi, David Shrigley, Deniz Aktaş, Doğu Özgün, Dorian Sari, Ebru Duruman, Eda Çalışkan, Eda Gecikmez, Egemen Tuncer, Ekaterina Gerasimenko, Ekin Bernay, Ekin Kano, Ekin Keser, Ekin Su Koç, Elif Özen, Emrah Emir, Emre Evçimen, Emre Kapçak, Erdem Taşdelen, Erman Gürcüm, Ertuğrul Güngör - Faruk Ertekin, Etem Şahin, Eugenia Vereşli, Eyhan Çelik, Eylül Ceren Ersözli, Fafih Kahya, Fatma Çakmak, Fermano Cruz, Fırat İtmeç, Frances Drayson, Furkan Akhan, Gamze Boz, Gamze Taşdan, Gamze Yalçın, Gizem Akkoyunoğlu, Gizem Çeşmeci, Gizem Karakas, Gökhan Balfacı, Görkem Tekdal, Gözde Ayılıs Çiçek, Gülbin Ünlü, Gülnihal Yıldız, Gurur Birsin, Hacer Kırdar, Hale Feriha Hendekçihil, Hera Büyüktaşçyan, Hilmi Can Özdemir, Huo rf, Hüseyin Aksoy, İbrahim Karakütük, İbrahim Resneli, İrmak Dönmez, Itamar Gov, Jinoos Misaghi, JiSun Lee, Kavachi, Kazım Şinşek, Keenan Mahabadi, Lal Batman, Lara Öjel, Lenan Sevda Darıçoğlu, Leyla Borovalı, Lütfullah Genç, Manol-Şişek, Mehtap Morkoç, Melih Çebi, Melike Koçak, Melis Buyruk, Merve Denizci, Merve Kılıçer, Merve Markoç, Merve Tuna, Mefin Alper Kurt, Mefin Kallazoğlu, Mine Anafarta, Mircea Cantor, Murat Kahya, Murat Yıldız, Mustafa Toygun Özdemir, Nur Pınar Özen, Önder Caymaz, Özer Toraman, Özge Kul, Özge Topçu, Özgür Saçan, Pillar Albarracın, Rana Balca Ülker, Rehan Miskci, Reyhan Mente, Rupali Pafil, Saba Akçıldız, Şahin Demir, Seçil Büyükdan, Sedatnur Merve Übek, Sefa Çakar, Sena Kayaönü, Seniz Polat, Serdar Acar, Serkan Efe, Serra Tansel, Şeniz Polat, Şeyda Özdamar, Şeyma Barut, Slavash Kheirikhali, Sibel Kocakaya, Sinan Orakçı, Sinan Tuncay, Sinem Demirci, Tayfun Gülnar, Tuğba İpek Bayısan, Umuf Bahçeci, Valinia Svoronou, Valinia Svoronou, Yağuz Özgen, Yiğit Can Alper, Yiğit Koç, Yorgos Stamkopoulos, Yuşa Yalçmtaş, Yusuf Günler, Zeynep Aslanoba, Zeynep Beler, Zeynep Kayan.

contemporary art from private collections

Abdülhenan Doğan, Adam Vackar, Ahmet Duru, Ali Bilge Aıkaya, Ali Şentürk, Alice Guiffard, Almudena Lobera, Alper Aygün, Amir Khojasteh, Arda Diben, Ateş Alpar, Aydın Zapıçoğlu, Aysına Melike Kuş, Ayтуј Aytut, Bawer Doğanay, Beğüm Yamanlar, Berk Ataman, Berk Genfürk, Berk Kar, Berkta Beste Kopuz, Berkay Tuncay, Betül Aksu, Buğra Erol, Burak Afa, Burak Dak, Burak Kuflay, Can Akgünüş, Can Dağarslan, Cansu Çakar, Chorus of Body, Cihan Öncü, Çağdaş Erdoğan, Damla Yılmaz, David Doğan Levi, David Shrigley, Deniz Aktaş, Doğu Özgün, Dorian Sari, Ebru Duruman, Eda Çalışkan, Eda Gecikmez, Egemen Tuncer, Ekaterina Gerasimenko, Ekin Bernay, Ekin Kano, Ekin Keser, Ekin Su Koç, Elif Özen, Emrah Emir, Emre Evçimen, Emre Kapçak, Erdem Taşdelen, Erman Gürcüm, Ertuğrul Güngör - Faruk Ertekin, Etem Şahin, Eugenia Vereşli, Eyhan Çelik, Eylül Ceren Ersözli, Fafih Kahya, Fatma Çakmak, Fermano Cruz, Fırat İtmeç, Frances Drayson, Furkan Akhan, Gamze Boz, Gamze Taşdan, Gamze Yalçın, Gizem Akkoyunoğlu, Gizem Çeşmeci, Gizem Karakas, Gökhan Balfacı, Görkem Tekdal, Gözde Ayılıs Çiçek, Gülbin Ünlü, Gülnihal Yıldız, Gurur Birsin, Hacer Kırdar, Hale Feriha Hendekçihil, Hera Büyüktaşçyan, Hilmi Can Özdemir, Huo rf, Hüseyin Aksoy, İbrahim Karakütük, İbrahim Resneli, İrmak Dönmez, Itamar Gov, Jinoos Misaghi, JiSun Lee, Kavachi, Kazım Şinşek, Keenan Mahabadi, Lal Batman, Lara Öjel, Lenan Sevda Darıçoğlu, Leyla Borovalı, Lütfullah Genç, Manol-Şişek, Mehtap Morkoç, Melih Çebi, Melike Koçak, Melis Buyruk, Merve Denizci, Merve Kılıçer, Merve Markoç, Merve Tuna, Mefin Alper Kurt, Mefin Kallazoğlu, Mine Anafarta, Mircea Cantor, Murat Kahya, Murat Yıldız, Mustafa Toygun Özdemir, Nur Pınar Özen, Önder Caymaz, Özer Toraman, Özge Kul, Özge Topçu, Özgür Saçan, Pillar Albarracın, Rana Balca Ülker, Rehan Miskci, Reyhan Mente, Rupali Pafil, Saba Akçıldız, Şahin Demir, Seçil Büyükdan, Sedatnur Merve Übek, Sefa Çakar, Sena Kayaönü, Seniz Polat, Serdar Acar, Serkan Efe, Serra Tansel, Şeniz Polat, Şeyda Özdamar, Şeyma Barut, Slavash Kheirikhali, Sibel Kocakaya, Sinan Orakçı, Sinan Tuncay, Sinem Demirci, Tayfun Gülnar, Tuğba İpek Bayısan, Umuf Bahçeci, Valinia Svoronou, Valinia Svoronou, Yağuz Özgen, Yiğit Can Alper, Yiğit Koç, Yorgos Stamkopoulos, Yuşa Yalçmtaş, Yusuf Günler, Zeynep Aslanoba, Zeynep Beler, Zeynep Kayan.

özel koleksiyonlardan çağdaş sanat